

IFJ-1/2012.
(IFJ-7/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottsága**
Ifjúsági albizottságának

2012. január 14-én, szombaton 10 óra 12 perckor
Topolyán, Topolya község képviselő-testületének tanácstermében
(Marsala Tita 30., Vajdaság, Szerbia)
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Fazekas Róbert megnyitója</i>	6
<i>Ricz Emese köszöntője</i>	6
<i>Egeresi Sándor köszöntője</i>	7
<i>Kapus Krisztián köszöntője</i>	8
<i>A napirend elfogadása</i>	9
<i>A vajdasági magyar ifjúsági stratégia</i>	9
<i>Saláta Zoltán tájékoztatója</i>	9
<i>Ifjúságpolitikai, politikai ifjúsági szervezetek a Vajdaságban</i>	13
<i>Ricz Emese tájékoztatója</i>	13
<i>Az ifjúsági irodák szerepe a vajdasági magyar fiatalok életében</i>	15
<i>Juhász Bálint tájékoztatója</i>	15
<i>Sándor István tájékoztatója</i>	17
<i>Ifjúsági szervezetek bemutatkozása</i>	20
<i>Jakus Lídia előadása</i>	20
<i>Sóti Attila előadása</i>	23
<i>Tóth Gábor előadása</i>	25
<i>Kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	26
<i>Elnöki zárszó</i>	35

Napirendi javaslat

1. **A vajdasági magyar ifjúsági stratégia**
Előadó: Saláta Zoltán elnök, Vajdasági Magyar Diákszövetség és Magyar Nemzeti Tanács Ifjúsági Bizottsága
2. **Ifjúságpolitikai, politikai ifjúsági szervezetek a Vajdaságban**
Előadó: Ricz Emese elnök, Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma
3. **Az ifjúsági irodák szerepe a vajdasági magyar fiatalok életében**
Előadók: Juhász Bálint, Kishegyes község polgármesteri tanácsadója
Sándor István, a Kishegyesi Ifjúsági Iroda koordinátora

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kapus Krisztián** (Fidesz), az albizottság elnöke

Ágh Péter (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz)
Dr. Stágel Bence (KDNP)
Baráth Zsolt (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Téglásy Kristóf főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium, Ifjúságügyi Főosztály)
Egeresi Sándor elnök (Tartományi Képviselőház)
Gara Katalin konzul (Szabadkai Főkonzulátus)
Fremond Árpád parlamenti képviselő (Vajdasági Magyarok Szövetsége)
Csíkos János tartományi sportügyi és ifjúsági titkárhelyettes (Vajdasági Magyarok Szövetsége, Sport IFI Titkárság)
Dr. Pákozdi Csaba főosztályvezető (Külgügyminisztérium)
Sándor István koordinátor (Kishegyesi Ifjúsági Iroda)
Janovics Mária (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Kupuszina-Bácskertes)
Jakus Lídia (Vajdasági Ifjúsági Fórum)
Sóti Attila (Vajdasági Magyar Diákszövetség, Újvidék)
Juhász Bálint polgármesteri tanácsadó (Kishegyes)
Fazekas Róbert elnök (Községi Képviselő-testület, Topolya)
Saláta Zoltán elnök (Vajdasági Magyar Diákszövetség és Magyar Nemzeti Tanács Ifjúsági Bizottsága)
Riczy Emese elnök (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma)
Tóth Gábor (Vajdasági Magyar Ifjúsági Központ)

Megjelentek

Papp Ákos (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Magyarkanizsa)
Jenei Ervin (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Magyarkanizsa)
Agyánszki Emil (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Topolya)
Ferencz Dániel (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Szabadka)
Linka Miklós alelnök (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma)
Horváth Noémi (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Csóka)
Rozsi Adrienn (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Torda)
Butás Béla (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Szabadka)
Mór Gábor (Vajdasági Magyar Ifjúsági Központ)
Morvai Gábor (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Újvidék)
Tapiska Szilvia (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Újvidék)
Kocsis Zoltán (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Nagybecskerek)
Major Tibor (Topolya)
Kocsis Dániel (IKSZ, Budapest)
Virág Eszter (Fidesz, Budapest)
Detre Nándor (Fidesz, Budapest)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 12 perc)

Fazekas Róbert megnyitója

FAZEKAS RÓBERT, a községi képviselő-testület elnöke (Topolya): Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Megjelentek! Engedjék meg, hogy sok szeretettel és nagy tisztelettel köszöntsük önöket itt, Topolyán, és meg is szeretnék köszönni önöknek azt, hogy ezt a mai szombat délelőttöt közösen, együtt tudjuk itt eltölteni, ami azt gondolom, azért kiemelten és nagyon fontos úgy a Vajdaságban, mint Topolya községben is, mert az utolsó népszámlálási adatok vonatkozásában elmondhatjuk azt, hogy mintegy 9 százalékkal csökkent a lakosságunk száma. Azt gondolom, ez még inkább, kifejezetten abba az irányba mutat, hogy az ifjúsági stratégiát, az ifjúsági helyzetképet, illetve a vajdasági magyar ifjúság helyzetét, mint ahogy a magyarországi és a Kárpát-medencei magyar ifjúság helyzetét egy kicsit értékelni tudjuk, egy kicsit egymást közt is el tudjunk beszélgetni.

Nagyon örülök annak, hogy ilyen sokan, ilyen szép számban eljöttek a szervezetek képviselői, de aminek külön örülünk, és meg is szeretnék köszönni, hogy velünk van a magyar Országgyűlés Ifjúsági albizottsága, amelynek elsősorban az elnökét köszönténem, Kapus Krisztián urat. *(Taps. – Kapus Krisztián: Jó napot kívánok!)*

Tudjuk azt, hogy ezekben az erőfeszítéseinkben úgy a nagykövetség, mint a főkonzulátus mindig velünk szokott lenni - ez most is így van: Gara Katalin konzul asszony képviseli a konzulátust. *(Taps. – Gara Katalin felállva köszöni meg a tapsot.)* Nagy tisztelettel köszöntöm dr. Pákozdi Csabát, Magyarország Külügyminisztériumának fősztályvezetőjét. *(Taps. – Dr. Pákozdi Csaba felállva köszöni meg a tapsot.)* Itt van a köztársasági képviselőnk is. Mint ahogy az este is kivette a részét a munkából, most is itt köszönhetjük Fremond Árpádot. *(Taps. – Fremond Árpád felállva köszöni meg a tapsot.)*

Őt úgy is ismerhetik biztos, mint a tolerancia fővárosát. Amikor ezt kimondom, akkor ezt mindjárt egy személyhez is tudjuk kötni: itt van velünk Egeresi Sándor, nagy tisztelettel köszöntsék. *(Taps. – Egeresi Sándor felállva köszöni meg a tapsot.)*

Nagy megtiszteltetés, hogy az ifjúság kapcsán a tartományban is képviselve vagyunk: segédtitkári rangban Csíkos Jánost köszöntsük tisztelettel. *(Taps. - Csíkos János felállva köszöni meg a tapsot.)*

Meg szeretném köszönni mindazon ifjúsági szervezetek képviselőinek, akik eljöttek, és őket is nagy szeretettel köszöntsük. *(Taps.)*

Nekem még annyi a feladatom, hogy megköszönjem azoknak a szervezőtársaknak, akikkel közösen lebonyolítottuk a szervezést, Ricz Emesének, Juhász Bálintnak és Saláta Zoltánnak, hogy ezt a találkozót valamilyen formában összehozták. Nekik nagy szeretettel megköszönöm ezt, illetve még a média képviselőit köszönténem. *(Taps.)*

Most pedig a Vajdasági Magyar Szövetség ifjúsági szervezete elnökének, Ricz Emesének adom meg a szót.

Ricz Emese köszöntője

RICZ EMESE elnök (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma): Köszönöm szépen. A Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma és a vajdasági magyar fiatalok nevében szeretettel köszöntök mindenkit.

Amikor megfogalmazódott az a gondolat, hogy jó lenne, hogyha a magyar Országgyűlés ifjúsági albizottsága nálunk, a Vajdaságban is kihelyezett ülést tartana, akkor ez az elképzelés nagyon távolinak tűnt. De ma, itt mégis együtt vagyunk, az anyaország és a határon túli vajdasági magyar közösség képviselői. Meghívásunkkal szeretnénk volna felhívni az anyaország figyelmét a vajdasági magyar fiatalokra, a mi problémáinkra, a mi helyzetünkre és az elképzeléseinkre. Bízom abban, hogy az elkövetkezendő néhány órában lehetőségünk nyílik a párbeszédre, és találunk olyan közös pontokat, amelyek összekötnék bennünket.

Szeretném megköszönni a támogatást a Vajdasági Magyar Szövetségnek, a Magyar Nemzeti Tanácsnak és Topolya Község Önkormányzatának, mert az ő segítségük nélkül ez a mai rendezvény nem jöhetett volna létre.

Tisztelt Albizottsági Tagok! Köszönjük, hogy elfogadták a meghívásunkat; köszönjük, hogy eljöttek ma hozzánk Topolyára. Eredményes, sikeres munkát kívánok önöknek! (*Taps.*)

FAZEKAS RÓBERT, a községi képviselő-testület elnöke (Topolya): Felkérném Egeresi Sándor urat, a Tartományi Képviselőház elnökét, hogy szóljon néhány szót!

Egeresi Sándor köszöntője

EGERESI SÁNDOR elnök (Tartományi Képviselőház): Mélyen Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Urak! Mélyen Tisztelt Barátaim! Fialatok! Én is megfiatalodtam most, amikor kijöttem a szószekbe. Nagy öröm számomra természetesen, hogy itt köszönhetlek benneteket.

Hármas pozícióban vagyok itt: egyrészt topolyai vagyok, amire nagyon büszke vagyok, a vajdasági képviselőház elnöke is. És ami nagyon fontos: hogy magyar vagyok, és ez még egy komoly lendületet ad az életben a munkámban.

Nő fel az új nemzedék, és az új nemzedéknek egyszerűen le kell majd vonnia a következtetéseket abból, amit mi, idősebbek rosszul csinálunk. És én arra apellálok mindig, hogy legyünk kritikusak ma, akár felelősségteljes tisztségeket töltünk be, hogy holnap sokkal jobban csináljátok, hogy tegyetek a közösségért, tegyetek a magyarságért, tegyetek a Vajdaságért, olyan értelemben, hogy a megmaradásunkat és az itt maradásunkat biztosítjátok a jövőben. Nektek kell átvenni tőlünk azt a kormányrudat valójában, amit tényleg évek hosszú folyamán a kezünkben tartottunk és tartunk.

De a legfontosabb jelentősége az, hogy az anyaország és a vajdasági magyarság közti kapcsolat ügyében újabb fejezetet nyitunk ezzel a találkozóval, hiszen tudtommal ez az első ilyen kihelyezett ülése az Országgyűlés albizottságának a határon túl. Ennek is üzenet értéke van, és üzenet értéként fogom fel ezt a mai találkozót, hiszen az a stratégiai rendszerben való gondolkodás kérdésköre, amelyik mindnyájunkat foglalkoztat, egyszerűen ne csak szavakban, hanem a tettekben is valósuljon meg.

Én úgy érzem, hogy ez a lépés, a mai találkozó pontosan ezt a célt is szolgálja, hogy a magyarság, az egyes magyar közösség, a nemzet kérdéskörében a fiatalok, a jövő nemzedéke szemszögéből azokat a stratégiai célkitűzéseket megvalósítsuk, amelyek mentén kell, hogy politizáljunk, amelyek mentén kell, hogy erősítsük a szálakat az anyaország és a határon túli magyarság, így a vajdasági magyarság között. És azért is fontos jelentősége van számomra, mert itt a Vajdaságban is - akár a vajdasági magyar szövetséget például véve - egyértelműen a legfontosabb célkitűzésünk közösségünk megmaradása, ittmaradása és boldogulása. Ezt a fiatalok nélkül elképzelhetetlen megélni, tehát szükség van mindenkire ezen cél megvalósítása érdekében. Nagyon nehéz időket élünk, az anyaország is egyébként nehéz időket él, de a Vajdaság, illetve Szerbia is nagyon komoly megpróbáltatások előtt áll, előtt van. Ebben a környezetben számunkra nagyon fontos, hogy a közösség, a magyarság megmaradjon és boldoguljon.

Másik célkitűzés, amelyet megfogalmaztunk, és ezt bizonyára sokan tudjátok, az pedig az, hogy egyáltalán nem mindegy, hogy milyen Vajdaságban élünk. Ezért fontos számunkra az, hogy a Vajdaság európai arculatát, a vajdasági együttélésnek a mintáját, példáját tudjuk követni. Ebben a vajdasági magyarság aktívan részt vett és részt vesz.

Szerbia szemszögéből pedig függetlenül attól, hogy mennyire járódik le manapság Európában az európaiság szellemisége, célkitűzése, de egyértelműen mi magyarok, így a Vajdasági Magyar Szövetség is természetesen Szerbia mihamarabbi európai csatlakozásának a híve, és ezt konkrét tettekkel, konkrét javaslatokkal is bizonyítja a maga részéről.

Úgy érzem, ez a mai nap jó alkalom arra, hogy tovább barátkozzunk, tapasztalatcserét folytassunk, és engedjék meg, hogy én is elnök úrnak és a bizottság tagjainak tiszta szívből megköszönjem a jelenlétüket, és nagyon sikeres és eredményes munkát kívánjak. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

Kapus Krisztián köszöntője

KAPUS KRISZTIÁN, az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Én is nagy tisztelettel köszöntök mindenkit Magyarország, a magyar Országgyűlés Ifjúsági albizottságának nevében.

Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Urak! Konzul Asszony! Polgármester Úr! Elnök Úr! Tisztelt Ifjúsági Szervezetek! Engedjék meg, hogy tisztelettel bemutassam a bizottság tagjait, illetve a bizottságon túl a Nemzeti Erőforrás Minisztérium ifjúságügyi főosztályvezetőjét, Téglásy Kristóf urat is köszöntöm; két minisztérium is jelen van ezen a mai kihelyezett ülésen.

Jómagam Kapus Krisztián vagyok, Kiskunfélegyháza város polgármestere, országgyűlési képviselő, és ifjúsági szervezetben én már csak a Fidelitas ifjúsági szervezet nyugdíjasa vagyok, az ifjúsági szervezetek mellett, hiszen vannak a fiatalok és vannak a régebb óta fiatalok. A bizottság tagja Ágh Péter országgyűlési képviselő úr, a Fidelitas országos szervezetének országos elnöke. Köszöntöm Pétert is. Ugyanígy Stágel Bence urat, aki a bizottság tagja, aki az IKSZ ifjúsági szervezet országos elnöke. A bizottság tagja még Baráth Zsolt képviselő úr *(Baráth Zsolt feláll.)*, ő a Jobbik képviselője, illetve Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszony *(Lakatosné Sira Magdolna feláll.)*, aki egyben Túrístvándi polgármestere. Így áll a bizottság.

Én is nagy tisztelettel és szeretettel köszönöm azt a lehetőséget, hogy itt lehetünk ma, hiszen ahogy elnök úr elmondta, számomra legfontosabb az, hogy magyar vagyok, és fontos az, hogy itt vagyunk és fontosak vagyunk egymásnak, határok nem választhatnak el bennünket, bár megtették ezt alkalmanként, de határok bomlanak, és a mi számunkra is fontos az, hogy a magyar ifjúságpolitika határon innen és határon túl megismerésre kerüljön egymás által, tanuljunk egymástól. És bizony hiszek abban, hogy a magyar ifjúságpolitika a magyarság, a Kárpát-medencei magyarság jövőjét jelenti, és ezért is fontos számunkra. Sokszor elmondtam, hogy az ifjúságpolitika nem rövid távú befektetés, generációk nőnek fel; és fontos az ifjúság néhány embernek és számunkra fontos, mint az albizottság számára, illetve úgy gondolom, az albizottság tagjainak és azt hiszem, mindazoknak, akik ma itt ülnek ebben a teremben, fontos a magyarság, fontos a magyarság jövője és a magyar ifjúság.

A mai napon tehát a bizottsági meghívó alapján egy kihelyezett ülést tartunk, amelynek a formáját a következőképpen határozom meg: a bizottság elfogadja a napirendi pontokat, a napirendi pontok szerint megismerkedünk a vajdasági magyar ifjúsági stratégiával, az ifjúságpolitikai, politikai ifjúsági szervezetekkel a Vajdaságban, illetve az ifjúsági irodák szerepével a vajdasági magyar fiatalok életében.

Ezután szeretnénk kérni, hogy az ifjúsági szervezetek, amelyek képviselői jelen vannak, rövid bemutatkozásban mondják el, hogy mivel foglalkoznak, illetve mik az örömeik és esetleg a nehézségeik, hiszen úgy gondolom, ebből tanulunk, hiszen azt is látjuk azokból az anyagokból, amelyekből készültünk a mai ülésre, hogy bizony van nekünk is mit tanulni töletek, és úgy gondolom, hátha van olyan is, amit mi tudunk segítségül adni nektek. Úgyhogy bizonyára a mai napon tanulunk egymástól.

Ezek után a bizottság tagjai számára lenne lehetőség az elhangzottakhoz hozzászólni, kérdéseket feltenni, és amikor ez a kör is lezárult, utána az ifjúsági szervezetek, illetve a bizottság tagjai további kérdéseket tehetnek fel.

Úgy gondolom, hogy a mai ülés 12 óra magasságában lezárul, gyanítom, addig azért lesz kérdés és lehetőség beszélgetni. Amennyiben esetleg túlnyúlik, természetesen nem fogom

lezárni 12 órakor, úgy gondolom, hogy amikor a bizottsági ülés formális része lezárul, akkor kötetlen részben tovább folytatódhat.

Még egyszer köszönöm a meghívást elnök úrnak, elnök uraknak, sok-sok elnök asszonynak, uraknak, és örülök annak, hogy ez létrejött, hiszen azt is el kell mondani, hogy lassan egy éve próbáltuk ezt a lehetőséget megteremteni, és tényleg lehet, hogy történelmi az esemény; talán a Külügyminisztérium jobban tudja, hogy hány ülés, kihelyezett ülés volt a Vajdaságban, illetve Szerbiában a magyar Országgyűlés részéről.

A mi bizottságunk tavaly januárban már ülésezett Sepsiszentgyörgyön, és fontosnak is tartjuk azt, hogy a határon túli magyar ifjúságpolitikával foglalkozzunk. Lehet, hogy nekünk ez a január marad erre, hiszen a parlament nem ülésezik abban a lendületben, ahogy azt egyébként decemberben tette. Ez a januári időszak arra jó, hogy el tudunk menni ezekre a kihelyezett ülésekre, határon túli magyar területekre, de úgy gondolom, van még két év ebből a parlamenti ciklusból, és van még több olyan terület, amelyet meg kell látogatnunk.

Még egyszer köszönöm a lehetőséget, és akkor áttérnénk a bizottsági ülésre.

A napirend elfogadása

A napirendi pontokat a következőkben határozom meg: az 1. napirendi pont a vajdasági magyar ifjúsági stratégia, a 2. pont az ifjúságpolitikai, politikai ifjúsági szervezetek a Vajdaságban és a 3. pont az ifjúsági irodák szerepe a vajdasági magyar fiatalok életében.

Tisztelettel kérdzem a bizottság megjelent tagjait, van-e kérdés, észrevétel a napirendi pontokkal kapcsolatosan. *(Senki nem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, kérem, szavazzunk, hogy elfogadjuk a mai napirendi pontokat! *(Szavazás.)* Köszönöm. A bizottság egyhangúlag elfogadta a mai napirendi pontokat.

A vajdasági magyar ifjúsági stratégia

Az 1. napirendi pont a vajdasági magyar ifjúsági stratégia, előadó Saláta Zoltán elnök úr, a Vajdasági Magyar Diákszövetség és a Magyar Nemzeti Tanács ifjúsági bizottságának elnöke. Elnök úr, öné a szó.

Saláta Zoltán tájékoztatója

SALÁTA ZOLTÁN elnök (Vajdasági Magyar Diákszövetség és Magyar Nemzeti Tanács Ifjúsági Bizottsága): Először is köszönöm szépen a szót elnök úrnak. Kérnék egy kis technikai segítséget, egy kisebb prezentációval is készültem; kérek egy F5-öt. *(A tájékoztatót számítógépes prezentáció kíséri.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim! Azzal kell kiegészíteném, hogy a vajdasági magyar ifjúsági stratégiának egy összefoglaló keresztmetszetét fogom ma önöknek bemutatni, ugyanis a vajdasági magyar ifjúsági stratégia még a készülés folyamatában van, reményeim szerint két hónapon belül írott formában már mindannyiunk elé tud kerülni egy közvitára, tehát közvitaanyagként az ifjúsági szervezetekhez, az ifjúsági képviselőkhez és szakértőkhöz.

Mindenekelőtt megtisztelő az, hogy elsőként tudom megtartani ezt az előadást, mert úgy szokták mondani az egyetemen is, hogy lehet, hogy aki elsőnek vizsgázik, az egy kicsit gyengébb jegyet kap, de átmenőt; még nincs mihez mérni az előadást, de a későbbiek során itt leszek végig, úgyhogy aztán várom majd a kérdéseket és a kritikákat ezzel kapcsolatban.

És akkor rátérnék arra, hogy a vajdasági magyar ifjúsági stratégia hogyan is született meg, mi az intézményi és szakmai háttere ennek az egész történetnek.

Először is meg kell említenem a Magyar Nemzeti Tanácsot, és a Magyar Nemzeti Tanácsot úgy, mint a vajdasági magyar kisebbségi önkormányzatot, gyakorlatilag egész Szerbiában. Tehát a kisebbségi önkormányzatok fogalma, a kulturális autonómiának a fogalma a vajdasági magyar közösségben fogalmazódott meg, és a vajdasági magyar politikum hozta létre, és ezáltal úgy, ahogy régen, mondhatnék egy jó márkát, még a

Volkswagennél kitaláltak egy jó márkát, aztán jöttek a többiek és követték minket, így lett még számos másik nemzeti tanács is a Vajdaságban, megközelítőleg 20, de azt hiszem 19. (*Egeresi Sándor: Most 14 vajdasági van, és 19 van Szerbiában.*) Szerbiában 19.

A Magyar Nemzeti Tanács a legnépesebb, mint magyar közösség, mint első és legnagyobb nemzeti kisebbség, 35 képviselővel alakult meg ez a kisebbségi önkormányzat. Annyit tennék még hozzá, hogy ezen az önkormányzaton belül hat állandó bizottság működik. Ez a hat állandó bizottság szakbizottság, amelyek további szakértőket vonnak maguk mellé, mint egy komoly háttérintézmény épül fel, amelyben nemzeti szinten nagyon komoly szakmai munka folyik. Ezek a bizottságok: a felsőoktatási és tudományügyi bizottság, a közoktatási bizottság, a tájékoztatási bizottság, a nyelvhasználati bizottság, a kulturális bizottság, az ifjúsági bizottság.

És megjelenik egy konzultatív testület, ahol a civilek tudnak összetömörülni, ez a civil konzultatív testület. Nem állandó bizottságként van jelen a civil konzultatív testület, de gyakorlatilag ugyanazokat a jogokat élvezi, mint az állandó bizottság.

Ebben a kezdeményezésben a továbbiakban az ifjúsági bizottságra szeretnék fókuszálni, ugyanis ez a témakör és ez a terület az, amely minket érint. Az ifjúsági bizottság munkájában gyakorlatilag 17 tagú szakértői és ifjúsági szervezeti vezetőkből álló csoport működik, közülük néhányan itt is jelen vannak azok a fiatalok, akik ebben a bizottságban folytatják a tevékenységüket. Igyekeztünk abban az időben, abban a fázisában, amikor a Magyar Nemzeti Tanács ifjúsági bizottsága megalakult, olyan fiatalokat, olyan fiatalokkal foglalkozó szakértőket összegyűjteni, akik a későbbiek folyamán nagyban hozzá tudnak járulni az ifjúság helyzetének a fejlesztéséhez.

Ennek következtében, amire itt szeretnék visszatérni, hogy a Magyar Nemzeti Tanács az, amelyik első körben felismerte annak a lényegét, hogy a magyar összefogásban mekkora szakmai és politikai erő van, és ez a mi nemzeti megmaradásunknak az egyik legnagyobb alapja, az összefogás. Ezen belül tehát az a nagy lépés, amit megtett a Magyar Nemzeti Tanács, hogy az ifjúságot külön kategóriaként megnevezte, és külön kategóriaként kiemelte ebben a nemzeti közösségben.

Az ifjúsági bizottság alakulása után az első lépésekben gyorsan meghatározta azokat a céljait, amelyekkel foglalkozni akar, és úgy érezte a konzultációi folyamán, hogy nagyon fontos a vajdasági magyar közösségnek, a vajdasági magyar fiataloknak egy ifjúsági stratégiát létrehozni. És akkor kérném majd a következő slide-ot! (*Megtörténik.*)

Ebben a munkában, amikor a bizottság megalakult, meghatároztuk először is azokat a célokat, amelyekkel foglalkozni akarunk, azokat a célokat, amelyeket a stratégia össze kell, hogy foglaljon. Az az elsődleges lépés, ami most 2-esként jelenik meg, ez csak egy kis technikai malőr. Hogy a régiót a vajdasági magyar fiataloknak élhetőbbé és vonzóbbá tegyék, tehát hogy itt tartsuk azokat a fiatalokat, ezeknek a fiataloknak lehetőséget tudjunk biztosítani, tehát hogy azokat a területeket tudjuk majd fejleszteni, amelyekkel ezeknek a fiataloknak az otthon maradási, a szülőföldön való boldogulást tudjuk segíteni, de különösképpen a szülőhelyen való boldogulást, mert ez nagyon fontos. Ugyanis az ideai statisztikák szerint, amint itt elhangzott Fazekas Robi részéről is, csökkentek a demográfiai mutatók, de már olyan mutatók is nyilvánosságon vannak, hogy egyes nagyvárosokban pedig növekedtek, ami azt jelenti, hogy itt egy belső migráció is megkezdődött. Nekünk az a fontos, hogy a fiataljainkat a szülőhelyükön is meg tudjuk majd tartani.

A továbbiakban a Magyar Nemzeti Tanács ifjúsági bizottsága meghatározta azokat az irányvonalakat, amelyeket a stratégia majd tartalmazni fog, vagyis kezdetekben azokat az irányvonalakat határoztuk meg, amelyekkel az ifjúságot szeretnénk megérinteni. És itt kiemelném azokat a helyeket, amelyek fel vannak tüntetve, hogy a fiatalok képzésére szeretnénk volna hangsúlyt fektetni, a fiatalok foglalkoztatására, a művelődésre, a sportra és a fiatalok szabadidejére, a fiatalok társadalmi és önkéntes tevékenységére, a fiatalok

tájékoztatására és mobilitására, a fiatalok egészségvédelmére. És nem utolsósorban, de itt utolsóként a fiatalok és a család fogalmára és témájára szerettünk volna a kérdéseink kapcsán válaszokat kapni, tehát az említett területekre kiterjeszteni a tevékenységünket.

Ami meg kell említenünk, hogy amikor meghatároztuk a korosztályt, akkor voltak különböző vitáink, hogy milyen normákat és milyen paramétereket használunk a korosztály meghatározásában, hogy a 14-30 év közöttit, tehát hogy egy európai uniós normát vegyünk-e át. Sajnos nekünk ezeket az európai uniós normákat ki kellett bővítenünk, ugyanis a helyzetünkre, a régió helyzetére való tekintettel a fiatalok később lépnek át a munka világába, tovább tart a tanulás, később alapítanak családot, tehát gyakorlatilag kiterjesztettük 14-30 év közötti korosztályra azt a célcsoportot, amellyel foglalkozni szerettünk volna és foglalkozunk.

Annyit meg kell említenem, hogy már vannak Szerbiában és a Vajdaságban is olyan dokumentumok, amelyek a fiatalok ügyeivel és a fiatalok témájával foglalkoznak, de mi ezt tudjuk, és éreztük azt, hogy a magyar fiataloknak külön, specifikus igényei vannak az anyanyelvápolás, a hagyományápolás, az oktatás és a tájékoztatás területén. A fiataljainknak, mint magyar fiataloknak ezek a területek különös igényeket jelentenek pluszban, tehát hogy mélységesen tudjon egy nemzetben gondolkozni ez a réteg, úgyhogy ezzel is foglalkoznunk kell. Szeretném majd kérni a következő oldalt! *(Megtörténik.)*

A munkánk folyamán volt egy előkészületi fázis. Ez a fázis gyakorlatilag kétharmadában megvalósította a stratégiánk elkészülését. Az előkészítő fázisban azt a feladatkört vettük, hogy vegyünk egy mintát, tehát adatvétele volt szükségünk. Tehát egy ifjúságkutatást végeztünk 2011 folyamán, ahol 45 kérdéskörben a fiataloknak fel tudtuk tenni az őket érintő kérdéseket, amelyekre szerettünk volna válaszokat kapni, hogy komolyabb adatokkal és elemzésekkel rendelkezünk ahhoz, hogy a stratégiát el tudjuk kezdeni kidolgozni.

Ebben a mintavételben első körben a múlt év folyamán fókuszcsoportos kutatást végeztünk, interjúk formájában, 5 településen közel 125 fiatalt kérdeztünk meg különböző témakörökben, amelyeket az előző oldalon láttok, hogy milyen irányvonalakat határoztunk meg. Ezt követően úgy gondoltuk, hogy nem hívunk meg különböző szociológiai kutatócsoportokat, mert magán az ifjúsági bizottságon belül is már rendelkezünk szociológusokkal, szakértőkkel, és úgy érezzük, hogy a legjobb az, hogyha mi közvetlenül a fiatalokat vonjuk be ebbe a kutatásba. Ezért 12 kérdezőbiztos felkészítettünk egy képzés során adatvétele, tehát gyakorlatilag kérdőíves mintavételre, ahol a fiatalokat felkészítettük arra is, hogy hogyan dolgozzák fel, gyakorlatilag táblázatban is, bizonyos szintig ezeket az adatokat, amelyeket később könnyen fel tudunk dolgozni.

És ebből kifolyólag a múlt év őszén 720 fős mintavételt sikerült a Vajdaságban több településen is elvégezni, tehát 720 kérdőívet tudunk kitöltetni ezzel a 12 fiatallal. Hogy meglássuk, hogy milyen reprezentatív ez a mintavétel, kérném szépen a következő oldalt! *(Megtörténik.)*

Egy-két demográfiai mutatót szeretnék bemutatni. Ez a 2002-es népszámlálás alapján kiszámított demográfiai mutató, ami azt mutatja, hogy a 15-27 év közötti fiatalok száma a 2002-es mintavétel alapján olyan 45 ezer fiatalra tehető. A magyarázatomban ott, lent van az, hogy internetes honlapokon elérhetőek különböző mutatók és számítások, amelyek alapján megközelítőleg ki lehet számítani, hogy a 14-35 év közötti magyar fiatalokat ezen statisztikák alapján feltehetőleg olyan 69 ezer főre lehet tenni, tehát gyakorlatilag a 720 fős mintavétel reprezentatív ebből a szempontból. Kérném a következőt! *(Megtörténik.)*

A kutatási eredmények feldolgozásában a fiataloknak feltettük azt a kérdést, hogy rangsorolják azokat a témaköröket, amelyekben fejlesztési elvárásaik vannak, tehát azokat a területeket, ahol a fiatalok szeretnék változásokat elérni. Itt megjelennek általános mutatók is. Az elhelyezkedés lehetősége, területe, én úgy érzem, hogy országos szinten, de akár még szélesebb körben is problémát jelent a fiatalok részére.

És a fiatalok rangsorolásban tehát az oktatási területen várják a fejlesztést és a változást, az egészséges életmód és környezet kapcsán. Tehát a fiatalok igenis felfigyelnek arra, hogy az egészséges életmóddal is foglalkozzanak. Számomra nagyon pozitív, és részben meglepő is az, hogy a fiatalok a családalapítás területében is gondolkodnak, ugyanis ez a magyarságunknak az egyik fő alappillére, ami a demográfiai mutatókban fog majd segíteni. Szabadidős tevékenység területét tartják, tájékoztatás területén tartják a változásokat.

Közszereplés és önszerveződés. Itt a közszereplés és önszerveződés nagy valószínűséggel azért került az utolsó prioritások közé, mert ez gyakorlatilag a fiatalok között is egy réteget von maga után, hogy a fiataloknak csak egy rétege az, aki szeretne ezzel foglalkozni vagy érdeklő ez a terület.

Ha az ifjúsági stratégiát ezeken a mutatókon túl, összetételében tekintjük, ami most az elkövetkező időszakban ránk vár, akkor az összetételét tekintve remélhetőleg két hónapon belül el tudjuk készíteni, ki tudjuk dolgozni az írásos formáját.

Az előzőleg felsorolt problémák mellett az ifjúsági szervezetek, intézményi szolgáltatások összehangolt működési rendszerére vonatkozóan tartalmaznia kell még a következő területeket: a fiatalok aktív szerepvállalásának a lehetőségét - itt olyan megfogalmazások, olyan területi irányok jelennek meg, mint az ifjúsági szervezetek képviselőiből álló fórum létrehozása, tehát egy ernyőszervezet, ami még jobban egy erősített összefogást hoz az ifjúság terén -; együttműködések a helyi önkormányzatokkal és azok specifikus szervezeteivel, tehát hogy ebben az ifjúsági szervezeteket és a helyi önkormányzatokat, ahol tudjuk, közelítsük együttműködésben, tehát megtaláljuk ezeket a formákat.

A következő cím pedig a magyar ifjúsági szervezetek támogatáspolitikai alapjának a létrehozása. Itt megint kitérnék arra, hogy az állami források területén meg kell tennünk minden olyan stratégiai lépést, hogy az ifjúsági szervezetek programjait, működtetését valamilyen szinten strukturálni tudjuk. Az anyaországi források irányába ugyanez a kérés, vagyis ezek az elvárások kell hogy megnyilvánuljanak, tehát azok a források, amelyek anyaországiak, és ezek legyenek ifjúsági témákat érintő támogatási keretek és támogatási források.

Kiemelt jelentőségű rendezvények támogatáspolitikájának a megszervezése, tehát a rendszerezése, ugyanis a Magyar Nemzeti Tanács Ifjúsági Bizottsága megtette azt az első igen fontos lépést, közel 33 ifjúsági rendezvényt nyilvánított kiemelt jelentőségű rendezvénynek a Vajdaságban, ami által gyakorlatilag egy biztonsági védelmet tudtuk biztosítani ezeknek a rendezvényeknek, és ezeket fontossá tudtuk tenni a magyar közösség szempontjából.

Ifjúsági információs irodák és közösségi terek létrehozása. Úgy gondoljuk, hogy ebben megnyilvánulhatnak a képző központok, a tanácsadó és pedagógiai szakszolgálatok vagy esetlegesen ifjúsági terekként az ifjúsági klubok is.

Az elhelyezkedést elősegítő programok létrehozása és erősítése, karrier-tanácsadás, fiatal vállalkozók felkészítése, átképzés és felnőttképzés, állásbörzék, ezek strukturált programjainak a támogatását, ezen programok meglétének a kidolgozását tartjuk szem előtt. A családsegítő szolgálat alatt pedig a tanácsadói szolgálat, esetlegesen lehetőség szerint egy családsegítő alap létrehozását jelenti, amiben egy fészekrakó programként vagy hasonló dolgokkal fiatal családalapítókat tudnánk segíteni.

Sport és egészségvédelem - itt pedig megfogalmazódtak olyan kérdéskörök, amelyek még kidolgozásra várnak, mint például a közösségi tömegsportok, tehát az iskolai intézményekben fejleszthető közösségi sportok. Az egyéni vajdasági magyar sportolók akár ösztöndíjprogramjának a kidolgozása, tehát felkarolni azokat a sportolóinkat, akik nemzeti szinten, tehát a Vajdaságot képviselni tudják, mert mi egy nemzetet erősítő szimbólumként is tudjuk őket tekinteni.

És itt az előadásom végén, még mielőtt megköszönném a figyelmet, annyit szeretnék még hozzáfűzni, hogy egy ifjúsági stratégiát el lehet készíteni, és ez nem kevés költséggel is jár később, de a legnagyobb költséget az ifjúsági stratégiának a megvalósítása jelenti. Ebben nem tudunk, nem akarunk ígérni, nem akarunk történelmi dolgokat mondani, mert ifjúsági stratégiát nem könnyű megvalósítani, nagyon hosszú lépések lesznek, ezek évek folyamán fognak létrejönni. Tehát nagyon szépen fog hangzani egy ifjúsági stratégia, amikor elkészül, de ahhoz nekünk kell egy közös összefogás, egy közös akarat, hogy meg is tudjuk valósítani mindazokat a terveket, célokat, amit vállalni tudunk ezen az ifjúsági stratégián belül, és erre majd szeretnék itt minden jelenlevőt a jövőben is kérni, hogy működjünk együtt, segítsük egymást, és segítsünk a saját nemzetünknek felemelkedni itt, a Vajdaságban. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Úgy gondolom, sok érdekes dolgot hallottunk, de majd a három előadás után lehet ezekre reagálni.

Ifjúságpolitikai, politikai ifjúsági szervezetek a Vajdaságban

A 2. napirendi pont ifjúságpolitikai, politikai ifjúsági szervezetek a Vajdaságban, előadó Ricz Emese, a Vajdasági Magyar Szövetség ifjúsági fórumának elnöke.

Ricz Emese tájékoztatója

RICZ EMESE elnök (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Bizottsági Tagok! Kedves Vendégeink! Kedves Fiatalok! Megtisztelő, ugyanakkor kihívásokkal teli feladat a Vajdasági Magyar Szövetség ifjúsági fórumának elnökeként ifjúságpolitikáról, politikai ifjúsági szervezetekről beszélni. Megtiszteltetés, hiszen az elmúlt időszak politikai történéseit vizsgálva elmondható az, hogy annak a pártnak az ifjúsági fórumát képviselem, amely következetesen kiállt a vajdasági magyarok érdekeiért. Kihívás is egyben, mert a vajdasági magyar fiatalok politikai diskurzusban, politikai folyamatokban való részvétele még gyerekcipőben jár.

Ha az ifjúság politikai részvételéről beszélünk, akkor egy állandóan formálódó és lassan érdeklődő folyamatot vázolhatunk fel. Szinte közhelynek számít és számtalan fórumon elhangzott már az a kritika, hogy a fiatal generációkra nagyfokú érdektelenség, passzivitás és apátia jellemző. Valóban alacsony a politika iránti érdeklődés, de fiataljaink nem teljesen közömbösek. Tény az, hogy egy igen változékony csoportról van szó. Ez a korosztály az útkeresés az identitáskeresés időszakát éli, és a világ kritikus szemlélete, a lázadás és a bizonytalanság érzése jellemzi. Sokszor azért nem kötelezik el magukat a politikai cselekvés struktúrái mellett, mert bizonytalanok, és úgy érzik, hogy gondjaik, problémáik nem kapnak kellő figyelmet a politikaalkotás színterén.

Fontos azonban említést tenni arról, hogy az elmúlt időszakban az ifjúságpolitikában pozitív változások történtek. Szerbiában néhány hónappal ezelőtt, tavaly júliusban fogadták el az ifjúsági törvényt. Ennek a kerettörvénynek a célja mindazoknak az intézkedéseknek és tevékenységeknek a szabályozása, amelyek a fiatalokat érintik országos, tartományi és önkormányzati szinten. A törvény kiemelten foglalkozik az ifjúság jogaival, kötelezettségeivel, a fiatalok helyzetének javításával és az aktívabb társadalmi szerepvállalás fontosságát is hangsúlyozza. Alapelvei közé tartozik az egyenlőség, az esélyegyenlőség, a diszkrimináció kizárása, a felelősség és a szolidaritás elve.

A nemzeti ifjúsági stratégiát az ifjúság bevonásával hozták létre, reflektálva igényeikre, felvetéseikre. Újdonság, hogy ez a törvény először említi meg az ifjúsági szervezeteket, amelyek eddig nem szerepeltek egy jogszabályban sem. Szabályozza az ifjúsági egyesületek és szervezetek alakulását, működését, és elismeri a fiatalok nem hivatalos, tehát nem bejegyzett csoportosulását is. A törvény a szerveződés legfőbb fokaként lehetővé teszi az ernyőszervezetek létrehozását, amelyek legalább 60 bejegyzett szervezetet

ölelnének fel, és lefedik a szerbiai közigazgatás kétharmadát. Az ernyőszervezet létrehozása számunkra még vízió, hiszen számbelileg és tényleges aktív tevékenység tekintetében kevés a civil és a politikai szervezet is.

A törvény előírja egy kormány által létrehozott ifjúsági tanács alakítását, amelyben a fiatalok és azon állami és tartományi szervek képviselői is helyet kapnak, akik az őket érintő problémákkal foglalkoznak. Fontos kiemelni, hogy a tanács tagjai között említi az ifjúsági irodát és a nemzeti tanácsok képviselőit is. Lehetővé teszi tartományi és helyi szinten is a tanács létrehozását, hogy a fiatalok munkája, tevékenysége szervezettebb, összehangoltabb legyen.

A törvény kiemeli az ifjúsági irodák fontosságát, és előírja az európai uniós ifjúsági ügynökségek szükségességét. Ezek az ügynökségek a különböző európai uniós támogatások megszerzésében játszanának fontos szerepet, de ez az elképzelés is távlati, hiszen a további lépések előfeltétele, hogy Szerbia tagjelölti státuszt kapjon az Európai Uniótól. Létezik tehát egy ifjúsági kerettörvény, amely meghatározza a szerbiai ifjúságpolitikai főbb paramétereit, irányelveit, de ezt a törvényt tényleges tartalommal csak mi tölthetjük fel.

Sajátos helyzetünk van nekünk, vajdasági magyar fiataloknak, mert amikor társadalmi szerepvállalásról beszélünk, egy összetett és komplex jelenséget érintünk. Egy kisebbségi közösség tagjaiként az, hogy bekapcsolódunk-e a politikaalkotás folyamataiba, jövőnk és megmaradásunk záloga. Fontos, hogy mi, akik egy multikulturális közegben szocializálódtunk, megőrizzük hagyományainkat, kultúránkat, és nemzeti közösségünk értékeit vállalva képviseljük a változást és az állandóságot.

Egyéni és közösségi értékeinket pedig csak akkor tudjuk képviselni, ha gondolkodó, kellően képzett és aktív állampolgárok vagyunk. Ezért van szükség politikai-ifjúsági szervezetekre, hogy lehetőséget biztosítsanak fiataljainknak a tapasztalatszerzésre, a véleménynyilvánításra, és segítséget nyújtsanak a szükséges politikai tudás és készségek elsajátításához.

Az ifjúságot fel kell készíteni arra, hogy aktív résztvevőként képes legyen akár a civil társadalom vagy a demokratikus politikai folyamatok alakítására. Nagyon fontos, hogy lehetőséget biztosítsunk a párbeszédre, hogy olyan fórumokat teremtsünk, ahol meghallgatjuk a fiatalok problémáit, gondjait, ötleteit, terveit. Elengedhetetlen, hogy megismertessük velük az őket érintő lehetőségeket, a jogukat, a kötelelességeiket. A mi felelősségünk, a mi feladatunk is, hogy megteremtjük azokat a feltételeket, amelyek segítik a felelősségteljes gondolkodás kialakulását és a társadalomba való beilleszkedést. Fel kell ismernünk, hogy felelősek vagyunk jövőnk alakításáért.

A magyar fiatalok összefogása, a közösségépítés és a társadalmi szerepvállalás fontosságának hangsúlyozása a fő célja a Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fórumának is. Szervezetünk 2006-ban jött létre, és ma közel 1400 tagot számlál. Az elmúlt öt évben sok minden történt, változott, voltak igazi mélypontok és komoly sikerek is az Ifjúsági Fórum életében. Fontos azonban kiemelni azt, hogy a Vajdasági Magyar Szövetség mindig támogatta a törekvéseinket, és lehetőséget biztosít számunkra a mai napig a politikai részvételre. Jó példa erre, hogy mind a négy parlamenti képviselőnk 30 év alatti fiatal volt 4 évvel ezelőtt, és nem titkolt szándékunk, hogy minél több fiatal jelöltet indítsunk a tavaszi választásokon is. Szervezetünkben tavaly októberben volt tisztújítás, tehát néhány hónapja új vezetőség jött létre. Kilencfős elnökségünk tagjait vizsgálva elmondhatjuk, hogy a nemek közötti esélyegyenlőség teljes mértékben érvényesül, hiszen a három alelnökünk közül csak egy a férfi. *(Derültség.)*

Ami a szervezetünk felépítését illeti, fontosnak tartjuk az alulról történő építkezést, a helyi szervezeteink megerősítését. Nagyon fontos az, hogy külön figyelmet fordítsunk a fiatalok helyi szinten jelentkező igényeire. Tizenöt körzeti szervezetünk van, amelyek a

Vajdaság egész területét lefedik. Ezek a szervezetek delegálják a küldötteket a 25 fős tanácsunkba, és ennek a tanácsnak a soraiból kerül ki a 9 fős elnökségünk.

Munkánk során próbálunk arra törekedni, hogy ne csak papíron létező programjaink legyenek. Próbálunk egymással intenzív, élő kapcsolatokat kialakítani, kihasználva információs társadalmunk lehetőségeit. Ma az információátadás és a fiatalok megszólításának egyik legegyszerűbb módja az interneten, a közösségi portálokon való jelenlét. Azon túl, hogy az ifjúsági fórumban nagy hangsúlyt fektetünk a közéleti szerepvállalás fontosságára, igyekszünk olyan programokat létrehozni, amelyek fejlesztik társas kapcsolataink alakulását. Szeretnénk segítséget nyújtani az érett felnőtté válás folyamataiban, és minél több fiatalot próbálunk ösztönözni a családalapításra, a gyermekvállalásra.

Évente több olyan megmozdulást is szervezünk, amelyek a testmozgás, a sport szeretetére ösztönöznek, és terveink között szerepel egy nagyszabású nyári rendezvény, egy politikai akadémia létrehozása is. Programjainkkal szeretnénk megszólítani a magyar fiatalokat; próbálunk értéket közvetíteni, és egy olyan közösségi teret létrehozni, amelyben véleményformálásra, kritikus gondolkodásra és felelősségvállalásra ösztönözzük őket.

Bízom benne, hogy a Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fórumának rövid ismertetésével sikerült cáfolnom azt, hogy az ifjúságra közöny, passzivitás jellemző. Bízom abban is, hogy rávilágítottam a politikai-ifjúsági szervezetek szükségességére. Engedjék meg, hogy beszámolómat végezetül Keresztury Dezső idézetével zárjam: "Úgy gyönyörködj a fiatalokban, mint akik téged folytatnak majd./ De ne a magad vágyait, emlékeit álmodd/ Újra bennük: ne kényeztesd, ne ünnepeled, ne szidd./ Inkább szeresd, s érdemük szerint becsüld meg őket./ Légy okos ellenállás, jó gát, tiszta meder./ Hogy növekedjenek, mint súly alatt a pálma./ Hogy önerejükkel törhessenek utat maguknak./ S ne nyelje el őket lápok iszapja, sivataghomok."

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Azt gondolom, nagyon sok szervezet szeretne barátkozni a szervezettel, amiért ennyi hölgy tagja van. *(Derűlttség.)* Úgy gondolom, hogy ezek az erők lassan erősödnek is.

Az ifjúsági irodák szerepe a vajdasági magyar fiatalok életében

A harmadik napirendi pont: az ifjúsági irodák szerepe a vajdasági magyar fiatalok életében. Két előadó van: Juhász Bálint, Kishegyes község polgármesteri tanácsadója, valamint Sándor István, a Kishegyesi Ifjúsági Iroda koordinátora. Bálint, tiéd a szó!

Juhász Bálint tájékoztatója

JUHÁSZ BÁLINT polgármesteri tanácsadó (Kishegyes község): Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Képviselő Urak! Kedves Fiatalok! Engedjétek meg, hogy egy olyan ifjúsági szereplőt mutassak be, amely a pályán tulajdonképpen eléggé fiatalnak számít, hiszen a civil szervezetek mintegy 15 éves múltat tekintenek vissza. Az ifjúsági irodák 2006-2007-ben kezdtek megalakulni Szerbia-szerte, akkoriban még elég kis számban. Ma már mintegy 107, vagy ennél is több ifjúsági iroda létezik Szerbia-szerte. Összehasonlításképpen: százhatvanvalahány községe, illetve városa van Szerbiának, tehát ez az arány már egészen jó.

Az ifjúsági irodák igazából önkormányzati szereplőnek számítanak, és az a szerepük, hogy a fiatalok, illetve az önkormányzat, ha úgy tetszik: a polgármester között hidat építsenek. Illetve egy fontos lánckarika kell, hogy legyen közöttük, hiszen az önkormányzatoknak sokszor, hogy kicsit érdekesen fejezzem ki, nincs tapasztalatuk arról, amit a fiatalok el szeretnének mondani, illetve nem látják azt, vagy nem úgy látják, ahogy a fiatalok azt látják, vagy problémának látják. Ezért van szükség arra, hogy valaki közvetítsen közöttük. Én azt gondolom, hogy ez nálunk, Kishegyesen sikerült is. Ilyen ifjúsági iroda a magyar önkormányzatokban is több önkormányzatnál létezik, létezik Topolyán, Óbecsén,

Zentán, Magyarkanizsán. Úgyhogy azt gondolom, hogy a magyar községi önkormányzatok nagy részében már léteznek ilyen ifjúsági irodák.

Az ifjúsági irodák helyi szereplői az ifjúságpolitikai folyamatoknak. Emese már említette az ifjúsági törvényt, ami nemrégiben született meg egy széles konzultációt követően. Tehát minisztériumi, országos szinten újabban létezik ifjúságpolitika Szerbiában, de ezeknek a folyamatoknak az igazi pionírjai, hogy itteni kifejezéssel éljek: a tartományi sport- és ifjúsági titkárság és Csíkó János akkor helyettes titkár úr, aki fontos szerepet játszott abban, hogy a vajdasági magyar közösségek, önkormányzatok bekapcsolódjanak ezekbe a folyamatokba. És igazából ebből nőtt ki az ifjúsági irodák, és a Kishegyesi Ifjúsági Iroda is így született meg 2007-ben - szerintem mehetünk egy slide-dal tovább! (*Megtörténik.*) -, hogy úgymond hordozója legyen a helyi folyamatoknak. Azt mondják, hogy tulajdonképpen intézmény, illetve valamilyen stratégia szükséges ahhoz, hogy ifjúságpolitikai folyamatok létezzenek egy közösségben.

Én ezzel egyezni tudok, hiszen ez alapja minden tevékenységnek, igazából akkor beszélhetünk élő ifjúságpolitikáról, amikor megjelennek a fiatalok a szervezetnél, és belakják azt a teret, azokat a kereteket, amelyeket gyakorlatilag ezekkel a stratégiákkal teremt meg.

Az, amiről Saláta Zoltán beszélt az elején, a vajdasági magyar ifjúsági stratégiáról, gyakorlatilag hasonlóképpen készült ez el mifelénk is. Kishegyesen helyi ifjúsági cselekvési tervet készítettük el 2007-2008-ban, és később minden tevékenységünknek, minden egyes pályázatunknak a későbbiekben ez volt az alapja. Sándor István, a mai koordinátor sokat fog erről mesélni, és azt gondolom, a képek mindkettőnkénél többet fognak mondani arról, hogy milyen végkifejlete lehet egy stratégiai tervezésnek, hogyan lehet belakni ezt a teret, amiről beszéltünk.

Hasonló problémakörökkel foglalkoztunk, mint amiről Saláta Zoli beszélt, természetesen kapcsolódni igyekeztünk a tartományi stratégiai dokumentumokhoz, minisztériumi stratégiai dokumentumokhoz, de kizárólag helyi sajátosságokra támaszkodva fogalmaztuk meg ifjúságkutatásaink alapján azokat a problémákat, célokat, intézkedéseket, amelyek jellemezték bennünket az elmúlt években.

2008-ban neki is fogtunk gyakorlatilag a megvalósításnak. Első körben azt kellett látni - és egy pillanatra hadd térjek ki, az ifjúsági irodáknak, azt gondolom, leginkább legfontosabb szerepük, hogy módszertani központokként működjenek, tehát a fiatalokat, illetve a fiatalok szervezeteit segítsék. Egy ideig, 2008-ban mindenképpen és úgy 2009-ben is Kishegyesen azért úgy is működtünk mint civil szervezet, hiszen olyan sok projektnek hordozói voltunk, nem voltak akkor még működő ifjúsági civil szervezetek. 2009-2010 folyamán már ez az úr is betelt, hiszen új szervezetek jöttek létre, amelyek munkáját tudjuk segíteni, és erre is szép példákat tud majd mondani István.

Az első feladatunk az volt, hogy emberekkel töltsük meg az ifjúsági irodát, önkéntesekre volt szükségünk, akiknek viszont tudásra ahhoz, hogy tudjanak tevékenykedni. Több ciklusban képeztük az önkénteseinket, akik megtanultak pályázatot írni, megismerkedtek az ifjúságpolitikával, mi az, eszik-e vagy isszák, illetve hogyan lehet ezekhez hozzáállni. A 2008-as évünknek ez volt a legfontosabb tevékenysége, és igazából itt, ezekről a képzésekről készültek a képek, azt hiszem, ebből van több. István akkor önkéntesként az iskolában is bemutatkozott. Az első önkéntes képzésünk kifutása úgy zárult, hogy az önkéntesek csoportjai miniprojektet valósítottak meg; az információhiány volt az egyik probléma, amit észleltek, észleltünk a közösségben, és ilyen információs tábla, internetes prezentáció kidolgozásával próbálták ezt az űrt betölteni. És itt látjuk a fiatallembert, még önkéntesként, ma már az ifjúsági iroda koordinátoraként szerepel, úgyhogy azt gondolom, van egy ilyen folytonosság is a történetben, ami igazán jó.

A másik projekt viszont, ha továbblépünk, ez a kulturális kalendáriumnak a kiadása, ami a Kishegyes községben szervezett rendezvényeket gyűjti egy csokorba, egy kiadványba.

Ez is egy konkrét projekt volt, amit megfogalmaztunk a cselekvési tervünkben, és azt mondhatom, hogy igen sikeres projektről van szó, hiszen ezt a kiadványt azóta évente megismételjük, és maga a polgármester tartja fontosnak, hogy ezt megcsináljuk, hiszen fontos reprezentációs kelléke is lett a község önkormányzatának. 2009-től árad szét ez a történet, akkor kezdtek el a projektek igazából kifutni, az önkénteseink beérni. Igen jó kapcsolatokat ápolunk magyarországi szervezetekkel, a dél-alföldi regionális szolgáltató irodával, illetve a DKMT eurórégió ifjúsági szövetséggel, a VaMaDisz-szal, az ifjúsági iroda ezekbe a folyamatokba bekapcsolódott, és fontos tapasztalatcserét valósítottunk meg, jártak nálunk közösségi teret megnézni, ifjúsági irodát megnézni, mi náluk, ifjúsági klubvadászaton vettek részt a fiatalok.

Azt gondolom, ezen a ponton átadnám a szót Sándor Istvánnak, hogy a projektekről konkrétan beszéljen. *(Taps.)* Köszönöm.

Sándor István tájékoztatója

SÁNDOR ISTVÁN koordinátor (Kishegyesi Ifjúsági Iroda): Köszönöm Bálintnak a szót, és nagy szeretettel köszöntök mindenkit. Bálint említette az előzőekben, hogy én az ifjúsági iroda munkájába konkrétan önkéntesként kapcsolódtam be még 2008-ban. Igazából amikor odakerültem, akkor az akcióterv kidolgozása már elkészült, és akkor kezdődött a megvalósítás. *(A tájékoztatót számítógépes prezentáció kíséri.)*

Konkrétan, amiről szeretnék beszélni, az egész téma is ez igazándiból, az ifjúsági irodák szerepe vajdasági magyar fiatalok szemszögéből a hétköznapiakban. Hogyan jut el egy ifjúsági akcióterv a papírtól, a tartományi vagy akár nemzeti szinten megszületett dokumentumtól a hétköznapiakba, hogyan jut el egy fiatalig, és ha eljutott, mit tegyünk, hogy meg tudja valósítani, és érezze azt, hogy ez valójában igazándiból fontos.

2009-ben lettem az ifjúsági iroda koordinátora és az ifjúsági iroda vezetője. Itt a dián látszik, hogy akkor hányan dolgoztunk, hány önkéntes volt még az ifjúsági irodában. Akkor 17 önkéntessel dolgoztunk. Konkrétan azért fontos ez a szám, mert az önkéntesek azok, akik megvalósítják az akciótervet. Az egy dolog, hogy mi lepályázzuk, de ahhoz, hogy sikeresen eljusson a fiatalokhoz, szükség van kivitelezőkre, ők pedig az önkéntesek.

Hosszú távú célok tekintetében is a helyzet szerint fontos volt eljutni több találkozóra is, megragadni akár majd a későbbiekben az Unió adta lehetőségeket, mind például a „Youth in action” ifjúsági csereprogramok, amelyekre szeretnénk a későbbiekben pályázni. Ezért volt fontos, hogy eljutottunk Békéscsabára, ezért volt fontos, hogy a partnerszervezeteink itt a Vajdaságban is, akár a VaMaDisz, akár a VIFÓ segítettek abban, hogy újabb embereket ismerjünk meg. Fontos ez az együttműködés, már csak azért is, mert a későbbiekben ez egy jól megalapozott kapcsolatoknak lesz a végkifejlete.

Igazándiból helyi szinten, Kishegyesen, lokálisan ez egy nagyon kicsi közösség. 2009-ben próbáltuk az akcióterv alapján az egészséges életmódot is népszerűsíteni, programjainkat itt a dián látni lehet. Ez elsősorban azért volt fontos, hogy a fiatalok barátkozzanak az ifjúsági irodával, hogy megtudják azt, hogy ki az, akihez fordulhatnak, ha vannak kérdéseik, hogy ott legyünk akár az általános iskolában, akár a hétköznapiakban, akár az interneten is, mert a fotópályázatainkat úgy készítettük el, hogy mindenki számára elérhető legyen, minél többen bekapcsolódhassanak egy-egy aktivitásba.

Itt egy fénykép, ahogy az egészséges életmódot népszerűsítettük, természetesen a Facebookra töltötték fel a képeket, ott is ilyen lájkolás módszerrel lehetett szavazni. Ez azért fontos, hiszen minél többen lájkolnak, annál jobban megjelenik a Facebook felületén, ennél fogva eljut a hír maga, az irodának is ez a célja, magát a projektet nagyon könnyen be tudjuk így mutatni.

Ez egy előadással egybekötött filmvetítés volt az AIDS világnapja alkalmából. Mivel Kishegyesen nincsen középiskola, csak általános iskola, illetve a községben sincsenek

középiskolák, elsősorban az általános iskolás fiatalokra tudunk számítani. De sikereket érünk el, hiszen középiskolások és egyetemisták is a nyár folyamán bekapcsolódnak a munkába; majd a későbbiekben ezt is bemutatom, hogy mégis mi ez a terület.

Ez egy kép, ahol vendégeket fogadtunk, szerintem lehetséges, hogy a VIFÓ szervezésében történt egy „Youth in action” csereprogram, ahol meglátogatták az ifjúsági irodát, és itt Bálinttal bemutattuk az addigi munkánkat.

Az állandó pályázatfigyelés és információszolgáltatás fontos eleme a hétköznapiaknak, hiszen a fiatalok apró kérdésekkel is tudnak hozzánk fordulni, nemcsak ifjúsági téren, akár megkérdezni, hogy hogyan lehet az állampolgárságot megszerezni; van, akikhez hétköznapi szinten ez nem jut el. Az ifjúsági iroda akár ilyenben is tud segíteni. Gyakorlatilag bármilyen kérdés van, akár nem is ifjúsági ügygel kapcsolatos, utánanézzünk a neten, és baráti kapcsolatot ápolunk a személyekkel.

2010-ben folytattuk az aktivitásokat, illetve folytattuk az akcióterv megvalósítását. Itt problémát véltünk felfedezni a nyelvhasználatból adódó hátrányos helyzet miatt. Sok fiatal nem tud elhelyezkedni, vagy az elhelyezkedését gátolja az, hogy a szerb nyelv nem megfelelő ismerete hátrány a számára. Ezért készítettünk nyelvi programokat, ahol tanárok segítségével akár alapfokú, akár önéletrajzíró, illetve elhelyezkedést segítő témákat is be tudunk mutatni szerb, illetve magyar nyelven.

A „Két keréken a községen át” elnevezésű kerékpártúra is egy érdekes történet, hiszen két dolgot is magába foglal. Egyben tolerancia is, hiszen a községünket, vagyis a járásunkat körbejárjuk a fiatalokkal. Itt találkoznak szerb fiatalokkal is. Szóval szerb fiatal és magyar fiatal együtt teszi meg ezt az akár 40 kilométeres távot. Itt alkalmuk nyílik a beszélgetésre is, a környezetük megismerésére is, illetve mindig próbálunk környezetvédelmi szóróanyagot is terjeszteni, hogy a környezetvédelmi témákban is előrelépést tudjunk mutatni a későbbiekben.

Foglalkozást serkentő programjaink is voltak, amivel épült egy kicsit a nyelvhasználatból eredő képzés is, de ezen felül a „Korak do posla”, azaz „Egy lépés a munkahely megszerzéséig” elnevezésű programot is megvalósítottuk. Ennek a lényege az volt, hogy szintén magyarul és szerbül felkészítést tartottunk önéletrajzírás, állás, interjú tárgyában, illetve hogy hol kell keresni munkahelyeket, majd ezt követően sikerült mintegy 10 fiatalnak lehetőséget adni, hogy szakmai gyakorlatot töltsenek el egy-egy vállalkozásban. Valakinek sikerült aztán elhelyezkedni, ha nem is ott, máshol, de legalább elértük azt, hogy elvittük őket a munkahelyre. Vagy megpróbálkozhattak azzal, hogy hogyan is néz ki élesben egy állásinterjú.

Az USAID-programba a fiatalok vállalkozási kedvének a növelése érdekében kapcsolódott be az ifjúsági iroda. Itt elsősorban üzleti tervek készítésével ismerkedtek meg azok, akik a későbbiekben vállalkozni szeretnének. Szerintem jöhet a következő slide! *(Megtörténik.)*

Itt egypár kép lesz a szerb nyelvtanfolyamról, illetve a diplomálásról. Igazából ezt a diplomát csak egy önéletrajzhoz tudják mellékelni a fiatalok talán, de mindenféleképp fontos, hogy ezt adjuk a számukra, hiszen ezzel önbizalmat is adunk nekik, hiszen mégis érzik azt, hogy sikeresen teljesítették, amikkel a kompetenciáknak megfeleltek. Jöhet a következő! *(Megtörténik.)*

Itt pedig a tavalyi év látható, amire én talán a legbüszkébb vagyok. Itt az önkéntesek létszámát sikerült megnövelni, hiszen 2011 az önkéntesség európai éve volt. Megpróbáltuk szorgalmazni, hogy a mi fiataljaink ezt átérezhessék. Szerencsénk is volt, hiszen az Ifjúsági és Sportminisztérium is támogatta nagyívben az önkéntesség évét, főleg azért is, mert 2011-ben készült el az, amit már Bálint is mondott, az ifjúsági törvénytervezet, és ennek a prezentálását több régióban is támogatta az Ifjúsági és Sportminisztérium az ifjúsági irodákat és a civil szervezeteket. Ezen felül pedig nem formális csoportokat is.

Itt körülbelül ezer eurós projektekről volt szó, például az észak-bácskai régióban hat ilyen projektumot tudtak támogatni, ebből kettő Kishegyesre került. Ezt szeretném még majd bemutatni. Illetve mi, mint ifjúsági iroda, szintén pályáztunk, a minisztériumi támogatáson felül helyi pályázatokat is, illetve ha jól emlékszem, a tartományból is hoztunk ilyen. Itt a fő cél az volt, hogy a fiatalokat képezzük arra, hogy mi is a pályázatírás. Ha nem is a minisztérium számára készítik el a pályázatukat, legalább nekünk elkészítenek egy pályázatot, ezzel is mernek írni, nem riadnak meg. Nekünk pedig azért fontos ez, mert látjuk azt, hogy mik az ő gondolataik. Alulról tudunk építkezni. Tehát itt a lényeg az volt, hogy láttuk a fiatalok törekvéseit, illetve azt, hogy ők mit tekintenek egy hétköznapi fiatal problémájának. Így tudtunk aztán a későbbiekben rengeteg fiatal a munkába bevonni. Szerintem mehetsz a következő képre! *(Megtörténik.)*

Így van, ez a fiatalok ötletéből született, a kistérségi és sportpálya, kézilabdapálya, röplabdapálya, illetve tenispálya környéke. Nem azt mondom, hogy elhagyatott volt, de nem volt kellő mértékben kihasználva. Évtizedek óta rozsdásodott, illetve nem történt nagyobb beruházás, hiszen nehezen érkeznek meg a pénzek, ezért a fiatalok úgy döntöttek, hogyha akár ezer eurót is kapnak - ez a projekt azt hiszem, 300 euróból készült -, úgy voltak vele, hogy megveszik a festéket, megveszik a kellékanyagokat, megveszik a szükséges eszközöket, és ők ezt ingyen elkezdik készíteni. Nagyon sikeresnek mondott projekt volt.

Az első nap öten kezdtük el a szemetet szedni vagy gyűjteni a pálya környékén. Gyakorlatilag ez lett volna a terv. De ahogy mi ott dolgoztunk, jöttek a többiek, hogy milyen jó ötlet, hogy végre ezt valaki csinálja. A következő nap tízen lettünk, aztán húszan, végül a harmadik nap már a polgármester is jött, és festett velünk. A pénzből a harmadik nap gyakorlatilag már dupla annyit elköltöttünk, de látta a polgármester is, hogy akkora haladás van, akkor potenciál van most ebben a projektben, hogy inkább tegyünk még hozzá, hiszen el fogják költeni, és minőségien meg fogják valósítani. Így most körülbelül százezres nagyságrendre tekint az, amit önkéntes munkával elvégeztek a fiatalok. Szóval a projekt értéke olyan 70 ezer dinárig rúgott, de ott az a munka, amit akár órabérre, akár másra leszámítjuk, olyan plusz 100 ezer dinár, és ezt önként készítették a fiatalok. Jöhet a következő! *(Megtörténik.)*

Ezt pedig minisztériumi támogatással sikerült megcsinálni. Látszik is az épületen, hogy kicsit már igen régi. Itt volt egy projekt, ahol sikerült átrakni, szintén önkéntes erővel, az épület öltözőjének a tetőszerkezetét. Úgy nézett ki, hogy a fiatalok, mi is, lázban felálltunk, leszedtük a tetőt, lent megtisztítottuk, aztán az egészet visszatettük. A helyzet már nem így néz ki, sikerült újabb pénzeket nyerni, és ha jól emlékszem, az ajtókat, illetve már a nyílászárókat is kicserélték, illetve most a tető is jó állapotba került. Itt is hiába lett volna az a 100 ezer dinár a tetőre, ez gyakorlatilag akár 300 ezer, vagy 3 ezer euróba is kerülhetett volna, hiszen senki nem végezte volna el hétvégén keresztül ingyen a munkát, csak a fiatalok. Jöhet a következő! *(Megtörténik.)*

Ez a másik ezer eurós projekt. Itt pedig az ifjúsági otthon ad színteret a hétfégi bulik helyszínének, ezen felül pedig táncsoport, illetve hétköznapi pingpong, illetve filmklub is működik. Ezért azok a fiatalok, akik részt vesznek ezekben a szolgáltatásokban, segíteni jöttek, átértékelték az önkéntesség erejét, hiszen rájöttek arra, hogy saját maguknak készítik a dolgot. Szóval úgy kapcsolódtak be a történetbe, hogy tudják azt, hogy ha ezt most átfested, akkor ez neked is szép lesz. Jöhet a következő! *(Megtörténik.)*

Jó kapcsolatban működünk a helyi közösséggel, illetve Kishegyes önkormányzatával. Kishegyes község helyi közössége pályázatot nyert a helyi park felújítására, újabb zöldövezet, illetve zöldnövények telepítésére. Hogy a pénz kellően fel legyen használva, és hogy munkára menjen el a legtöbb, ezért az ifjúsági iroda bekapcsolódott ezekbe a folyamatokba. Szintén az ifjúsági iroda önkéntesei és vállalkozó fiatalok voltak azok, akik ingyen és bérmentve dolgoztak, de cserébe mégis kaptunk dolgokat. A tenispályán, a kézilabdapályán, illetve az

iskola tornatermében bármikor szolgáltatást tudunk végezni, tudunk szabadon rekreálni, ingyen, hiszen azok a fiatalok, akik részt vettek ezekben az akciókban, az ifjúsági irodán keresztül, illetve az iskolákkal megbeszélve elérkeztünk arra a pontra, hogy az önkéntesség megéri, ingyen tudunk akár focizni, akár kedvezményesen teniszezni, illetve a mi birtokunkba került például a kézilabdapálya kulcsa. Bármikor ki tudjuk nyitni, szabadon tudjuk használni. Jöhet a következő! *(Megtörténik.)*

A „föld napjáról” az előbb már volt említés, de 2011-re vált komplett vagy teljes programmá, hiszen itt a kerékpártúrát, a fotókiállítást és az előadást civil szervezetekkel összefogva is megvalósítottuk, összegyűrtük, tehát itt a Kishegyesi Ifjúsági Iroda már együttműködött az ECO Enjoy Polgárok Egyesületével is, amelyik a megvalósítás közben alakult, szintén fiatalok vannak benne. Tehát a civil szervezet megalakulásához is úgymond közünk van, mert látták azt, hogy mi is tudnánk, ha ti segítetek. Körülbelül lehetett látni a programot, de én igazából nem szaporítom a szót, menjünk tovább!

Szabadidős tevékenység. A fiatalok azt mondták, hogy péntekenként nem lehet mit csinálni a faluban. Akkor kitaláltuk, hogy csinálunk filmklubot, de fel kellett mérni, hogy van-e erre egyáltalán igény. Ezt a képet készítettük el és tettük fel a Facebookra. Igazándiból itt mérni tudtuk azt, hogy hányan jönnének el, kik jönnének el, illetve a kép alatt megszületett kommentekből megtudtuk azt, hogy milyen filmeket vetítsünk nekik. Tehát ők írták oda, hogy mit vetítsünk például. Mehetünk tovább! *(Megtörténik.)*

Az ifjúsági iroda azon felül, hogy állandó információs pont a hétköznapokban, a közösségépítésben is óriási szerepet tölt be, hiszen a fiatalok érzik azt, ha be vannak kapcsolva egy közösség munkájába. Hiszem azt, hogy például ezeket az állapotokat, amelyeket ők elértek - kézilabda pálya rendbetétele -, ezt ők megőrzik. Nemcsak valaki odatette nekik, hogy ez legyen, hanem ők készítették. Amikor látja azt, hogy az az ő munkája, az az ő izzadsága volt a 40 fokos melegben július közepén, akkor valamilyen szinten vigyáz rá, vagy rászól a kollégájára, aki éppen randalírozna.

Ezen felül nagyon fontos az, hogy az ő ötleteikre támaszkodjunk, alulról építkezzünk, mert ezek az önkéntes megmozdulások semmit sem értek volna, ha én kitaláltam volna, hogy melyik zöldövezetet kell rendbe tenni. Ha ezt a fiatalok nem látták volna fontosnak, nem jöttek volna el. Olyan ötleteket kell támogatni, amelyek lent születtek meg, tőlük, és akkor ők is csatlakozni fognak, felsorakoznak mögé.

Fontos a környezet megóvása, építése mindezen programok megszervezése által, valamint a kapcsolatépítés, ez hosszú távon, akár úgy, hogy másoknak át tudjuk adni ezeket a tapasztalatokat, mi is tanuljuk, illetve eljussunk olyan helyekre, ahol szintén tudunk segíteni, új embereket ismerünk meg, és később akár nagyobb projektekbe is bekapcsolódunk.

Körülbelül ez lett volna a beszámoló a hétköznapokról, illetve hogy a mindennapi életben milyen egy ifjúsági iroda működése. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen a sok nemcsak elméleti, hanem gyakorlati projekt bemutatását is, hiszen azt gondolom, hogy ezekből is lehet tanulni. És akkor van nálam felírva három olyan ifjúsági szervezet, amely röviden, de általam felkérve is szeretne bemutatkozni. Alapvetően papíron eldöntötték, hogy ki kezdi, tehát a Vajdasági Ifjúsági Fórum, kedves Lídia, és amíg kiér ide, elmondom, hogy a következő a Vajdasági Magyar Diákszövetség lenne és a harmadik pedig a Vajdasági Magyar Ifjúsági Központ bemutatója lenne. És akkor Vajdasági Ifjúsági Fórum, és átadom a szót Jakus Líviának.

Ifjúsági szervezetek bemutatkozása

Jakus Lídia előadása

JAKUS LÍDIA elnök (Vajdasági Ifjúsági Fórum): Köszönöm szépen a szót. Üdvözölöm a kedves egybegyűlteket. Jakus Lídia vagyok, a Vajdasági Ifjúsági Fórum elnöke.

Közel öt éve vagyok aktivista a szervezetben, ahogy Istvánék elmondták, ez az építkezés rám is vonatkozott, hiszen először programokon vettem részt mind többet, foglalkoztam a szervezet életével, és azután 2010-ben elnökévé váltam. A Vajdasági Ifjúsági Fórumról, azaz a VIFÓ-ról röviden annyit kell tudni, hogy 1996-ban alakult. Akkor az volt az elsődleges fontosság, hogy a magyar fiatalokat itt tartsák a Vajdaságban, ezért is köthető a VIFÓ a Vajdasági Szabadegyetemhez, amely társszervezettel együtt szervezünk programokat, és amelynek fennállása 10 évfordulóját fogjuk a 2012-es évben megünnepelni Kishegyesen.

A Vajdasági Ifjúsági Fórum azért alakult meg akkor, hogy a vajdasági magyar fiatalságot összefogják, identitásának erősítését megvalósítsuk, illetve olyan nem formális oktatási lehetőséget biztosítsunk a fiatalok számára, amelyekben ők feltalálják magukat, és otthon tudják érezni magukat a Vajdaságban. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy azokban az években - ezt azért mondom, mert az a múlt volt, most pedig öt éve foglalkozunk azokkal a programokkal, amelyekben én is aktívan részt veszek. Nagyon sok képzéssorozat célozta meg a fiatalok boldogulását a Vajdaságban úgy a munkakeresés, az aktív állásvadászt, valamint a vállalkozásfejlesztés szempontjából is.

2008-tól kezdődően pedig a „Fiatalok lendületben” programok kerültek a Vajdasági Ifjúsági Fórum egyik alaprofiljába, amelyek angol nyelven valósulnak meg, és több országban 24 fiatal vesz részt, ez volt az egyik képen, amikor meglátogattuk a kishegyesi irodát is. Ezek nagyon fontosak abból a szempontból, hogy a fiatalok gyakorolhatják akár az angol, akár a szerb nyelvet, hiszen nagyon sok közösségből, nagyon sok országból jönnek hozzánk fiatalok, és olyan nemzetközi diplomát kaphatnak a fiatalok, amelyek a CV-hez való csatolással felhívják a lehetséges munkaadók figyelmét, hogy az a fiatal részt vett már egy ilyen projekten.

Ez azt jelenti többek között egy potenciális munkaadó számára, hogy az a fiatal biztosan jól tud angol nyelven kommunikálni, valamint vannak alapismeretei a „Fiatalok lendületben” programokról és azon belül több témakörrel, hiszen a „Fiatalok lendületben” programnak nagyon sokféle-fajta témája van, nagyon sok alkalommal a nemzetközi pályázatírás volt szervezetünk célkitűzése. Ebből hetet valósítottunk meg, pontosabban hatot, a hetedikre most februárban kerül sor, amelynek pontosan az a címe, hogy „learn it and get a job” - tanul meg és találd munkát -, ez egy lokális VIFÓ-s képzésből alakult ki, és amelyet éveken át szerveztünk meg a fiatalok részére, hiszen nagyon nagy dolog az érdeklődés, azon képességeket tudták a fiatalok megtanulni, hogy hátrányos helyzetüként kell egy munkaadó előtt megjelenni.

És ami még nagyon fontos, ezt említették, hogy Kishegyesen is, de ugyanígy Szabadkán is, Szabadka környékén is problematika a szerb nyelvtudás. Ezért egy olyan tudásbázist tudtunk a fiatalok számára biztosítani, amely szerb nyelven és magyar nyelven is lehetővé teszi azokat a fontos pontokat és állomásokat, amelyek munkakeresés során megjelennek, valamint még angol nyelven is, hiszen igyekszünk a fiatalokat biztatni arra, hogy az angol nyelv is nagyon fontos és nagyon sok lehetőséget biztosít számunkra. Ugyanis a VIFÓ 2003 óta tagja egy ernyőszervezetnek, amely a kisebbségeket gyűjti össze egész Európában, ezt úgy hívják, hogy Youth of European Nationalities, minden évben két alkalommal van egy szeminárium, amelyre Európa különböző pontjain kerül sor, 2006-ban Palicson, a Vajdaságban valósult meg, amit a Vajdasági Ifjúsági Fórum, illetve a horvát kisebbség szervezett társszervezésben. Itt a VIFÓ lehetőséget ad az önkénteseinek, hogy aktívan részt vegyenek a munkában, és az elmúlt négy évben ennek a szervezetnek is egy alapvető tisztújítására és strukturális változtatására került sor, ami engedélyezte azt, hogy munkacsoportokban tudjunk dolgozni.

Én 2008-ban kezdtem el a YEN-ben is delegáltként szerepelni, és 2008-tól a bővítésért felelős munkacsoportban dolgoztam, amelyet vezettem is egy egész éven át, és aztán átadtam. Így a VIFÓ-nak minden munkacsoportban van egy delegáltja, ami azt jelenti, hogy ha valaki

be tudja mutatni, hogy ő egy nemzetközi civil szervezetben is aktívkodott, ez már egy európai szint, ami nekünk természetesen Szerbiában nagyon fontos dolog, hiszen abból nagyon sok előnye származhat egy fiatalnak, ha egy ilyen lehetőségre kerül sor.

Beszéltem arról, hogy a „Fiatalok lendületben” program a mi legfőbb profilunk most már, ennek ellenére nagyon sok kisebb-nagyobb projektet is valósítunk meg. Ezek a „Fiatalok lendületben” programok általában körülbelül egyhetesek, és nagyon sok kisebb, apróbb projektünk is van, amely 2-3 napos, egy hétvégés, 4-5 napos projektek. Ezekkel a képzésekkel szeretnénk felkészíteni a fiatalokat, akik érdeklődnek az önkéntesség iránt és a VIFÓ munkájára kíváncsiak, ezek a fiatalok Szabadka környékéről származó egyetemisták és főiskolai hallgatók, akik most Szabadkán vannak, és évek óta foglalkozunk velük is, hiszen három éve szintén nagyon erős fiatal érdeklődés van a szervezet iránt, ezek a fiatalok 20-25 év közötti fiatalok, akik aktívan foglalkoznak most a VIFÓ-val és a szervezéssel. Őket készítjük fel különböző képzéseken keresztül, kezdve ezt a szervezeti képzésekkel, hogy mi az a szervezet, hogyan kell működni, mi a pályázatírás, hogyan kell megvalósítani egy pályázatot, és akár a nyelvismeretre is igyekeztünk odafigyelni, felzárkóztató szerb és angol nyelvórákkal készültünk, illetve még amire még odafigyelünk, ez folyamatosság, ismét kiemelném, hogy a fiatalok boldogulása, az aktív munkakeresés, illetve a vállalkozásfejlesztés, ez egy folyamatos profilja szervezetünknek.

Ezen kívül még fontosnak tartjuk a PR-protokoll és a marketing azon ismereteit, amit az egyetemi oktatáson kívül tudnak a fiatalok megtanulni, hiszen az egyetemi oktatásban az a tapasztalatunk, hogy nem ugyanazt a kész tudást jelenti, akár ha valaki tanul ilyen, mondjuk nagyon sok olyan fiatalunk van, aki a technikában tanul, nekik egyáltalán nincs is ilyen lehetőségük, hogy ilyeneket tanuljanak, valamint továbbá a formális és nem formális egyetemi rendszer nem ugyanolyan.

Ezért fontos az, hogy a nem formális oktatásban sokkal több tapasztalatgyűjtésre tudnak a fiatalok odafigyelni, illetve olyan példákat hallanak és látnak, amelyekből, azt gondolom, hogy lehet tanulni. Tehát amikor az egyetem padjaiba beülünk, az muszáj, de oda eljönni, nem formális oktatásra, nem muszáj, és ott tanulnak a legtöbben, ott hallanak olyan előadásokat, hogy egy dinárunk volt, vagy még annyi se, aztán megcsináltunk egy vállalkozást. Ez a fiataloknak nagyon nagy önbizalmat jelent, és kapnak egy diplomát, ahogyan István is említette, ami nem elismert diploma, viszont egy nagyon nagy önbizalmat jelent egy fiatalnak, hogy ezt meg lehet csinálni, és ezt igenis kell támogatni és segíteni.

Ezen kívül a Szabadkán működő ifjúsági irodát alakítottuk ki, és a VaMaDiSz-szal együtt működtetjük a mai napig, kisebb-nagyobb nehézségekkel, hiszen közben sajnos elvesztettük az egyik irodahelyiségünket, ezt most igyekszünk újjáépíteni. Nagyon sok fiatal érdeklődik ismét a szervezet iránt, és ennek helyet kell biztosítani. Most ezzel foglalkozunk, hogy ezt hogyan és milyen tartalommal építsük fel.

Valamint fontosnak tartom megemlíteni még egyszer azt, hogy a szervezet 15 éves fennállása alatt, én úgy gondolom, hogy nagyon sok olyan programot tudtunk elkezdni megvalósítani, és ezeket természetesen folytatni, amelyek a vajdasági fiatalok számára hasznosak és fontosak. Örülünk annak, hogy nagyon sok szervezettel együttműködünk, és szeretném azt, ha ez minél nagyobb lenne, hiszen a vajdasági magyarság összefogása nagyon fontos a Vajdaságban, főként az ifjúsági szervezetek, vagy a civil szervezetek tekintetében.

És az sem mellékes, hogy a 15 év alatt azokat a fiatalokat, akik részt vettek a képzéseinken, adatbázisba foglaltuk, és ők napi szinten kapnak különböző információkat, amik befutnak az irodánkba, például a pályázatokról, a képzési lehetőségekről, az ösztöndíjakról, hogy hogyan ki lehet kimenni külföldre, akár semmi pénzből, egy kicsit gyakorolni a nyelvet, vagy megtanulni valamit. Ezek mind olyan dolgok, amiket a fiataloktól kapunk visszajelzésként, hogy fantasztikus lehetőséget biztosít számukra, hiszen tudjuk a sajnálatos anyagi helyzetet, hogy ez manapság milyen, és hogy igenis egy fiatalnak, egy

vajdasági magyar fiatalnak Szerbiában, amikor Szerbia még nem az Európai Unió tagja, de igenis fel lehet magunkat találni, és összefogva még többet tudunk tenni. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. És akkor a Vajdasági Magyar Diákszövetség képviselőjében Sóti Attila alelnök úr. Amíg ideér, addig elmesélem, hogy hirtelen kicsit meglepődtem, amikor Lídia azt mondta, hogy még ő is továbbadta a feladatot a fiataloknak. *(Derültség.)*

Sóti Attila előadása

SÓTI ATTILA alelnök (Vajdasági Magyar Diákszövetség, Újvidék): Köszönöm szépen a szót, köszönöm szépen a lehetőséget. Nagyon megtisztelő a számomra, hogy egy olyan szervezetet mutathatok be önöknek, nektek, aminek a neve az előbbi előadásokból már számos alkalommal felcsendült, ez a Vajdasági Magyar Diákszövetség. Ez is bizonyítja azt, hogy ez a szervezet volt és jelenleg is a pillére a vajdasági magyar ifjúsági életnek.

Én Sóti Attila vagyok, a Vajdasági Magyar Diákszövetség alelnöke most már másfél éve, és egyúttal ezen szervezet újvidéki irodájának a vezetője. El kell mondjam, hogy egyetemi tanulmányaim mellett elég sok energiába, áldozatba kerül az, hogy a szervezetben is maximálisan tevékenykedni tudjak, de úgy gondolom, ezt itt minden egybegyűlt tudja, tehát nem kell ecsetelnem, hogy mivel jár a közéletért, illetve a vajdasági magyar közösségért való tevékenykedés.

A Vajdasági Magyar Diákszövetség 15 évvel ezelőtt alakult Újvidéken. Ez egy egyetemista szervezet, úgy gondolom, hogy a Vajdaság területén a magyarok legnagyobb egyetemista szervezete. Kettő irodával rendelkezik, a két legnagyobb vajdasági egyetemista városban, Szabadkán és szép városomban, Újvidéken. Mind a két helyen autonóm helyi tagszervezettel tevékenykedik, és egy közös, szövetségi szinten működő vezetőséggel rendelkezik.

A Vajdasági Magyar Diákszövetség elsősorban a vajdasági magyar egyetemisták érdekképviseletét tartja a legfontosabb célkitűzésének. Említenék egy példát. Az elmúlt egy év folyamán összesen több, mint tíz esetben történt olyan, hogy felkerestek bennünket egyetemisták, hogy a magyarul való diplomálás, a magyarul való vizsgázás lehetőségének járjunk utána az egyetemeken, hogy ez mindenki számára biztosítva legyen.

El kell mondjam, hogy Újvidéken és Szabadkán is az összes egyetemi kar dékánátusával közvetlen kapcsolatban vagyunk, amit minden évben frissítünk, ezáltal mi közvetlenül tudjuk tolmácsolni az egyetemi karok vezetőségeinek azt, hogy milyen szükségletei vannak a vajdasági magyar egyetemistáknak.

A VaMaDiSz az elmúlt évek során egyfajta inkubátor tevékenységet is megvalósított, ugyanis köztudott, hogy számos vajdasági magyar közéleti szereplő, politikai vezető közülünk került ki, itt kezdte meg a tevékenységét. Én úgy gondolom és bízom abban, hogy ez a jövőben is így lesz. Mi egy politikai ideológiáktól és államtól független, civil szervezet vagyunk. Ez nem jelenti azt, hogy nem vagyunk jóban mindenkivel, csak van, akikkel sokkal jobban jóban vagyunk. *(Derültség.)*

Számos olyan képzésünk van, amelyek több, mint 10 éves tradícióval rendelkeznek. Úgy gondolom, hogy mindannyian ismerjük az újvidéki gólyabált, amelyen 7-800 magyar egyetemistát tudunk összehozni egy kellemes estére. Általában szoktunk igyekezni, hogy azért a szerb egyetemistáknak is meghirdessük ezt a programot, valamint, hogy több nemzetiségű zenekarok lépjenek fel. Én úgy gondolom, hogy ez a program teljes mértékben a tolerancia jegyében zajlik le. Ez egy tradicionális gólyabál, tradicionális rendezvény.

Tradicionálisnak tekinthető a felsőoktatási tájékoztató körút és a tájékoztató füzetek kibocsátása, amelyet, szeretném elmondani, hogy a Magyar Nemzeti Tanács kiemelten

támogat. Akkor, amikor a felsőoktatási tájékoztató körutat szervezzük, ami jelenleg is folyamatban van, körbejárjuk az újvidéki, szabadkai egyetemi karokat, és a legfrissebb, legfontosabb és legnélkülözhetetlenebb adatokat összegyűjtjük, és ezeket időben, kora tavasszal, legkésőbb március hónap folyamán eljuttatjuk a középiskolások részére. Ezáltal egy olyan segítségnyújtást biztosítunk a továbbtanulni vágyó középiskolásoknak, amelyen keresztül közvetlenül, merem azt mondani, hogy egy európai uniós szintű információs füzetten keresztül eljut hozzájuk minden olyan szükséges adat, információ, ami nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a lehető legproblémamentesebben megkezdhessék az egyetemi tanulmányaikat.

Nem beszélve arról, hogy ekkor bemutatjuk a Magyar Nemzeti Tanács ösztöndíj-programját is, valamint a saját tapasztalatainkat elmondva mi is ösztönözzük a továbbtanulni vágyó középiskolás fiatalokat arra, hogy a szülőföldjükön tanuljanak tovább, és itt próbálkozzanak meg a nagybetűs élettel. Ezzel a programunkkal a tavalyi év folyamán majdnem ezer vajdasági magyar fiatalat kerestünk fel.

Aztán van egy olyan programunk Újvidéken, a „Help me!”, tehát segíts rajtam, segíts engem elnevezésű program, amihez most már egy közhellyé váló mondás kapcsolódik, méghozzá, hogy: kicsi a láng, de annál nagyobb a füstje. Ez pedig annyit jelent, hogy valamilyen formában mindenkit megérint. Tehát mindannyian jártunk abban a cipőben, amikor elmentünk egy idegen helyre, elmentünk megkezdni a tanulmányainkat, a felsőoktatási tanulmányainkat, és teljesen idegen volt a környezet, ráadásul rengeteg vajdasági magyar fiatalnak problémát jelent a középiskola befejeztével a szerb nyelv használata. És ekkor önkéntesen összefogva a vajdasági magyar egyetemisták bevárják az egyetemi városok központjában, vagy épp az autóbusz-állomáson az ideérkező fiatalokat, magyar fiatalokat, és segítik őket a tájékozódástól kezdve a különféle papírok kitöltéséig. És ez egyfajta közösségi szellemet kovácsol. Tehát azok a fiatalok, akik a Vajdaság bármelyik területéről érkeznek, tulajdonképpen egy biztos háttérbe fognak belecsöppenni, mert ezt mi, egyetemisták, akik a VaMaDiSz-on keresztül szerveződünk, biztosítjuk a számukra.

Ott van ugyanakkor az úgynevezett „1 biztos” vetélkedő, ezt ma már elsősorban a szabadkai tagszervezetünk csinálja, ez szintén középiskolások között egy vetélkedőprogram, egy vetélkedősorozat, amikor is a legváltozatosabb tudományos területekről vannak kérdések feltéve; vetélkedő, verseny jellegű a program. Itt több mint kétezer fiatalot mozgósítunk. És természetesen számos programunk van, mi is kezdtünk Újvidéken szerb felzárkóztató képzéseket, főleg az idősebb egyetemista generációk számára, mert felmértük és beláttuk annak a szükségességét, hogy bizony még az idősebb egyetemisták is sokszor problémába ütköznek, amikor a közéletben, illetve a mindennapokban, a hétköznapiakban kell a szerb nyelvet használni. És hogy ez minél hatékonyabb legyen, ez egyértelmű, és mindannyian egyetértünk abban, hogy ez járul hozzá a legjobban ahhoz, hogy versenyképesek legyünk mi, vajdasági magyar fiatalok is.

Beindult egy olyan program is, aminek az a neve, hogy „Művészkedek”, mert mindig kedden volt, ezen pedig megpróbáltuk azokat a vajdasági magyar egyetemistákat összefogni, akik a művészetek terén, a kultúra terén, az irodalom terén alkotnak valamit, hogy nekik is kávéház jellegű összejöveteleket tudjunk szervezni, hogy őket se hagyjuk úgymond cserben, őket se hagyjuk ki a szervezés alól. Ez alapján éves szinten elmondhatom, hogy 4-5 ezer magyar fiatalot mozgósítunk.

És visszatérve Saláta Zoltán előadására, fölírtam magamnak, hogy 18-35 év között 45 ezer magyar fiatal él itt a Vajdaságban, ebből mi ez alapján ötezeret mozgósítunk, de akármilyen szinten is, akár önkormányzati, megyei, köztársasági szinten is mindig egy kisebb réteg az, amely vezeti a nagy réteget. Tehát úgy gondolom, az ötezer fiatal, akiket mozgósítunk, természetesen mind egyetemisták vagy továbbtanulni vágyó középiskolás fiatalok, ők a jövőben mindannyian a vajdasági magyarság értelmiségi rétegét fogják képezni. Ők fogják képezni azt a krémet, akik majd vezető posztokat fognak betölteni úgy a

közéletben, mint a politikában, vagy számos más, tudományos területen esetleg. És az, hogy létezik egy ilyen szervezet, amely őket pártfogolja és önszerveződésre készíti, úgy gondolom, rendkívüli nagy potenciált rejt magában, hiszen gondoljunk csak bele, hogy számos esetben a történelem folyamán is komoly társadalmi változásokat pontosan egyetemista önszerveződések indítottak el.

Van egy nagyon friss elképzelésünk, amelyet szeretnék önökkel, veletek megosztani, ez pedig egy vajdasági magyar egyetemista adatbázis létrehozása. Nem kell félreérteni, nem elsősorban neveket meg lakcímekeket szeretnénk összegyűjteni, hanem egy olyan komplett adathalmazt, ahol minden egyetemi kar, minden szakág minden évfolyamán és minden, úgy mondom, tantárgyán belül minden adatot, minden létező információt összegyűjtünk egy tárházba, digitális formában. Ezáltal pedig valóban egy egyetemista, egy magyar egyetemista központtá tudunk válni.

Jelenleg a Vajdaságban nem létezik ilyen adatbázis, ahol a magyar fiatal, magyar egyetemista bemegy egy központba, és ott bármilyen információt, akár vizsgatételeket, akár egyetemi jegyzeteket, akár olyan információkat kaphat, hogy adott tanárnál mit kell tudni, mit nem; ezek praktikus dolgok, de nélkülözhetetlenek a sikeres diplomáláshoz vezető úton. Egy ilyen központ létrehozása hihetetlenül nagy munka, és nemcsak annak a pár fiatalnak, akik a Vajdasági Magyar Diákszövetségben aktívan részt vesznek, tehát nemcsak az ő munkájukat kell ez alatt érteni, hanem ez is közösség-összefogó munka, mert szükség van arra, hogy az egyetemisták ezeket az adatokat a rendelkezésünkre bocsássák, illetve behozzák hozzánk és átadják ennek a digitális központnak.

Az eddigi tapasztalatunk az, mert ez a munka egyébként már folyamatban van, hogy létezik ez a közösségépítő szellem, tehát az, hogy az idősebbek gondolnak a fiatalabb generációkra, és ezáltal hajlandóak a saját munkájukat, az évek során összegyűjtött jegyzeteket, információkat átadni és rendelkezésre bocsátani a fiatalabbak részére. Úgy gondolom, hogy az egyetemisták között, magyar egyetemisták között itt a Vajdaságban ilyen példás összefogás, illetve ilyen jellegű összefogás még nem volt sohasem.

Tájékoztatni szeretnék mindenkit, hogy várhatóan egy éven, másfél éven belül ez az adatbázis el is fog készülni.

Úgy gondolom, hogy mindannyiunknak közös a célja, tehát úgy a VaMaDisz-nek, a VIFÓ-nak mint bármelyik más civil, illetve politikai szervezetnek, ifjúsági szervezetnek, hogy versenyképessé tegyük a vajdasági magyar fiatalokat, hogy a hátrányból előnyt kovácsoljunk. A VaMaDisz ezt már regionális szinten is, nemzetközi szinten is műveli, tehát nemzetközi fórumokon is részt veszünk, nemzetközi pályázatokon is próbálunk a programjainkra anyagi lehetőséget biztosítani. Úgy gondolom, hogy a VaMaDisz-nek van jövője, és nélkülözhetlenné kezd válni ahhoz, hogy úgymond a vajdasági magyar egyetemisták gördülékenyen tudjanak haladni a diplomáláshoz vezető úton.

Remélem, hogy mi is minél több szervezettel együtt tudunk működni, én is szeretném elmondani, hogy az egyik legfontosabb és legkomolyabb partnerünk a VIFÓ, és bízom abban, hogy minél szélesebb körű együttműködés fog létrejönni a jövőben is. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, és akkor a harmadik ifjúsági szervezet, a Vajdasági Magyar Ifjúsági Központ következik, és felkérem Tóth Gábor urat az ismertetésre, bemutatásra, és ezután következik a lehetőség a rövid és frappáns hozzászólásokra; úgyhogy addig van lehetőség gondolkodni.

Tóth Gábor előadása

TÓTH GÁBOR (Vajdasági Magyar Ifjúsági Központ): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim! Tisztelt Képviselő Urak! Konzul Asszony! Elnök Úr! Engedjék meg, hogy pár mondatban bemutassam a Vajdasági Magyar

Ifjúsági Központot, vagyis a VMIK-t. A VMIK több éve működő ifjúsági nonprofit civil szervezet, Újvidéken van a központja, Újvidéken van a székhelye. Két helyi szervezettel rendelkezünk, Székelykevény és Nagybecskerekén, olyan helyeken, ahol az ifjúsági szerveződés eléggé gyenge volt az elmúlt időkben, nem léteznek bejegyzett magyar ifjúsági civil szervezetek.

Pár mondatban szeretném bemutatni néhány programunkat. Elsőként az ifjúsági etno táborot, amelyet tavalyi évben már tizedik alkalommal szerveztünk meg. Ifjúsági etno táborunk az ifjúsági kreativitáson alapszik, foglalkozások vannak 16 és 30 év közötti fiatalok részére. Programunkat a Magyar Nemzeti Tanács a tavalyi évben kiemelt jelentőségű rendezvénynek nyilvánította.

Ezen kívül kapcsolatban vagyunk az Európa Önkéntes Szolgálattal, vagyis akkreditált szervezet vagyunk a „Fiatalok lendületben” program, az EVS, az „Európai önkéntes szolgálat” programjával. Két éve kaptuk meg ezt az akkreditációt. Jelen pillanatban hat önkéntest sikerült kiküldeni az Európai Unióba. Két önkéntesünk van kint Ausztriában, illetve Szlovéniában, illetve hamarosan, február 1-jén, illetve március 1-jén indul még egy önkéntesünk Magyarországra. Ezen kívül évente egyszer-kétszer szoktunk képzéseket szervezni Újvidéken.

Képzéseink célja, hogy a fiatalokat minél jobban bekapcsoljuk a civil önszerveződésbe, a projektkezdeményezés szervezésébe. Célunk, hogy a későbbiekben ezek a fiatalok önálló rendezvényeket tudjanak szervezni vajdasági szinten.

Ezen kívül Újvidéken évente kétszer szoktunk szervezni ifjúsági bált. Az ifjúsági bálon megpróbáljuk a magyar fiatalokkal megismertetni a régi magyar zenét, a régi magyar csárdás zenét, próbálunk az ifjúsági báljainkra évente egy-egy, illetve kettő autóbust indítani a Vajdaság több településéről, ahol útközben fölvennénk az Újvidékre érkező fiatalokat. Így báljaink 300-400 személynek adnak otthont Újvidéken, a Petőfi Művelődési Központban. Számos szervezettel, számos európai uniós szervezettel állunk kapcsolatban, köztük Magyarországon is jó néhány szervezettel vagyunk kapcsolatban.

Szeretnék megköszönni a magyar kormányzat segítségét a tavalyi évben a Bethlen Gábor Alapon keresztül.

Röviden ennyit szerettem volna mondani, köszönöm még egyszer a lehetőséget, további jó tanácskozást kívánok. *(Taps.)*

Kérdések, hozzászólások, reagálások

ELNÖK: Köszönöm szépen. A gyors és frappáns hozzászólások következnek. Stágel Bence!

DR. STÁGEL BENCE (KDNP): Köszönöm a szót. Én is igyekszem nagyon rövid lenni. Legalábbis nagyon sok kérdésem van, de próbálom őket összefoglalni.

Először is, szeretném megköszönni az előadásokat, mert azt hiszem, minden parlamenti képviselő megirigyelhetné mind az előadások színvonalát, mind a lényegre törő mondanivalót. Tényleg nagyon köszönöm, hogy ilyen tömören, korrekten, és lényegre törően elmondtatok mindent. Egypár kérdés, igyekszem ezeket összefoglalni, és majd a végén egyesével ha válaszoltok, azt megköszönöm.

Saláta Zolihoz a kérdésem: az nem volt számomra teljesen világos, hogy létezik itt egy nemzeti ifjúsági stratégia, létezik egy ifjúsági törvény is, és ettől függetlenül készült most el ez a vajdasági magyar ifjúsági stratégia? Tehát ezeken felül született meg ez a stratégia? Erre gyakorlatilag miért volt szükség? Tehát kifejezetten az itt élő magyar fiatalokra egy specializált stratégiát szeretettek volna, ami például az anyanyelvápolás kérdését tartalmazza, vagy pedig milyen viszonyban áll ez a kettő?

A másik pedig az, ami bennem felmerült, hogy mindezekhez a célokhoz az anyagi forrásokat honnan teremtik elő? Tehát melyek azok a lehetőségek, amelyek mentén el tudtok indulni? Egyébként érdekes volt azt is hallanom, hogy gyakorlatilag ugyanazok a problémákkal, kérdésekkel foglalkoztok ti is, tehát a fiatalok elhelyezkedési problémája kapcsán gyakorlatilag nálunk, Magyarországon is ugyanez a helyzet, bár reméljük, hogy nem jutunk el oda, mint Spanyolország. Tehát azért a fiatalok elhelyezkedési arányain lehetőség szerint fogunk tudni változtatni.

Emeséhez a kérdésem, jogászként is kérdezem, hogy mi a különbség: van külön szabályozás a civil szervezetek alapításával kapcsolatban? Mondtad, hogy van egy új civil törvény, és hogy vannak a sima civil szervezetek és az ifjúsági civil szervezetek. Az ifjúsági civil szervezetek alapítására ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint egy sima mezei civil szervezetre (*Ricz Emese: Igen.*), vagy pedig van valami különbség? Mert úgy hallottam, hogy van esetleg valami különbség, de akkor annak örülök, ha nincs. (*Ricz Emese: Nincs.*) Tehát nincs semmilyen diszkrimináció vagy különbségtétel. (*Juhász Bálint: De könnyítés se. Bocsánat!*) Értem, könnyítés se.

A másik, szintén kérdés, amit tavaly Sepsiszentgyörgyön is megkérdeztem, és ez egy régi problémánk, még nekünk a saját anyapártunkon belül is nagyon komoly vitáink vannak, legalábbis nekem, a KDNP-n belül. Ez pedig az, hogy szeretnénk azt, hogy a fiatalok aktív közéleti szerepvállalása megvalósulhasson, viszont az oktatási intézményekből kitiltjuk a közéletet, vagy, csúnya szóval: a politikát. Tehát ott, ahol a fiatalok a legtöbbet tartózkodnak, például az egyetemisták, nálunk az egyetemeken nem lehet politikai rendezvényeket tartani vagy vitaesteket tartani, holott pedig azt szeretnénk, hogy a fiatalok közéleti kérdésekkel foglalkozzanak, és vitassanak meg egyes eseteket. Sokszor a civil szervezetek mögé bújva tereljük be oda a közéleti vitákat, holott jó lenne, hogyha ez nyitott és szabályozott lenne.

A kérdésem az, hogy: ez itt, Szerbiában hogy van? Lehet-e közéleti-politikai rendezvényeket tartani? Most nem a kopogtatócédula-gyűjtésre vagy direkt kampányra gondolok, hanem egyszerűen közéleti kérdéseket megvitatni az egyetemeken.

Juhász Bálinthoz a kérdésem, bár nem tudom, ő tud-e erre válaszolni, hogy van-e külön stratégiátok a tömbmagyarságban élő fiatalok szabadidős tevékenységére, és mondjuk van-e külön szórványstratégia? Tehát ezeknek a fiataloknak a szabadidőeltöltésére létezik-e külön stratégia, vagy foglalkoztok-e ezzel külön, tehát azokkal a magyar fiatalokkal, akik szórványban élnek?

És végül Sándor Istvánhoz a kérdésem: örömmel láttam, hogy az önkéntesek számát az évek során sikerült növelni. Ti hogy csináljátok, hogy az önkéntesek számonkérése hogyan zajlik? Mert mi azt tapasztaljuk, hogy sokszor, amikor önkéntesen jön egy fiatal, vagy munkára jelentkezik, sokszor a beszámoltatás, vagy az, hogy ténylegesen megcsinálja azt a munkát, sokszor nehézségbe ütközik. Tehát hogyan tudjátok motiválni, hogy végig is vigye azt, amit elvállalt? Tehát van egy ilyen alapelv, hogy: semmit sem kötelező megcsinálni, de hogy ha valamit elvállalsz, akkor azt csináld meg. Ezt ti hogyan tudjátok a gyakorlatban érvényre juttatni? Bocsánat, ha hosszú voltam.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel is bizonyítjuk, hogy mi a szakmánkat komolyan vesszük, Stágel Bence! (*Derültség.*) Figyeltünk is természetesen, de ezzel természetesen a délutáni két órási folytatást is megnyitottuk.

Kérdezem, van-e még hozzászólás a képviselő hölgy és urak részéről? (*Jelzésre.*) Tessék, Lakatosné Sira Magdolna!

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Én kérdést nem szeretnék feltenni, mivel Bence nagyon sok kérdést tett fel (*Dr. Stágel Bence: Bocsánat!*), inkább véleményt szeretnék mondani.

Ha megengedetik nekem, akkor én először arról az érzésről beszélnék, ami bennem az előadások kapcsán megfogalmazódott. Én nagyon örülök neki, hogy az az érzés alakult ki bennem, hogy a Vajdaságban egy erős, tenni akaró fiatalokból álló és összetartó közösség van.

És én köszönöm azt, hogy ezt hallhattam itt ma, mert azt hiszem, hogy a vajdasági fiatalok megmaradásának talán ez a legfontosabb része, tehát hogy tenni akartok azért, hogy itt, ezen a területen találjátok meg a boldogulásotokat. És ebből mi is tanulhatunk odahaza, átvehetünk példákat. Köszönöm, hogy mindezt hallhattam.

Remélem, hogy a jövőben majd egy kicsit arról is többet hallhatok, hogy milyen magyarországi fiatal szervezetekkel van jól kialakult együttműködés, mert ebben talán lehet egy kis erősítés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Baráth Zsolt képviselő úr!

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A Jobbik Magyarországért Mozgalom egyetlen jelenlévő ellenzéki albizottsági képviselőjeként egy rövid üzenetet próbálok megfogalmazni.

Elhangzott itt, és igen szemérmesen, főleg a férfiak, a fiúk nem nagyon ejtettek róla szót, a legszemérmesebb hölgy - megítélésem szerint, de ne vegye ezt a jelzőt pejoratív értelemben -, éppen Ricz Emese mondta a családalapítás és a gyermekvállalás jelentőségét, mint stratégiai programot. Majdnem azt mondtam, hogy: projekt. *(Derültség.)*

Tehát én abban szeretném erősíteni a jelenlévőket, hogy ezek az ifjúsági stratégiai megvalósítási lehetőségek, amikre utaltak, céloztak, meg már meg is valósítottak rengeteg mindent, ezek nagyon szép, nagyon jó, nagyon hasznos és magasztos dolgok, de egy dolgot azért nem szabad elfelejteni, és éppen ti, fiatalok vagytok ezért: arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a családalapításnak, a gyermekvállalásnak a legfontosabb jelentősége van abból a szempontból, hogy ha 2012-ben, meg '20-ban, meg '30-ban is meg szeretnétek ezeket a programokat valósítani, akkor más közegben vagy más célcsoportban, hogy ilyen nagyon csúnyán fejezzem ki magam, nincs lehetőségetek, csak hogyha gondoskodtok a magatok utódjairól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a felszólítást. *(Derültség.)* Kiskunfélegyházán a város jövője az, hogyha hazamegyünk és segítünk rajta. *(Derültség.)*

Kérdezem a képviselő urakat. *(Jelzésre.)* Ágh Péter képviselő úr!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Szerintem nem vicces, amit Baráth Zsolt mondott, ez nagyon komoly, ugyanis ez történelmileg-demográfiaiilag az egyik legfontosabb dolog, ami a Vajdaság jövőjét, a vajdasági magyarok jövőjét is nyilvánvalóan el fogja dönteni.

De emellett nyilvánvalóan szükség van együttműködésekre és arra is, hogy segítsük egymást. Az egy dolog, hogy most eljöttünk és meghallgattuk ezt, és úgy megyünk haza, mintha minden rendben lenne, de nyilván vannak problémák akár napi szinten, akár az operatív működés szintjén, amiben a szervezetek segíteni tudják egymást.

Még Budapesten decemberben folytattunk megbeszélést Emesével, és annak alapján a mi szervezetünk részéről, a Fidelitas részéről azt tudjuk felajánlani, mind a két szervezet kapcsán, hogy a jövőben egy együttműködési megállapodást fogunk kötni, hogy azokat a problémákat, amiket közösen meg tudunk oldani, oldjuk is meg. Úgyhogy szerintem ennyi hozadéka már van ennek a mostani tanácskozásnak, hogy ez a szándék megerősödjön.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem akkor a jelenlévőket, a fiatalokat, a régebb óta fiatalabbakat... *(Derültség.)* Pákozdi Csaba!

DR. PÁKOZDI CSABA (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen. Én régen voltam fiatal. Én csak egy dolgot szeretnék hozzáfűzni a hallottakhoz. Nekem nagyon megnyerte a tetszést, és különösen közel állt egyrészt a szakmámhoz, másrészt a szívemhez, hogy a Vajdasági Ifjúsági Fórum a Youth of European Nationalities tagja, és ezzel kapcsolatban szeretnék egy pár kérdést is feltenni.

Nagyon fontos, hogy kinn legyünk Európában, illetve kinn legyünk máshol, kinn legyünk a nemzetközi életben. Itt már nagyon sokszor elhangzott, hogy a mostani fiatalok lesznek majd a jövő akár politikusai, akár vezetői, értelmisége mindenképpen, legalábbis akik ezekben a körökben mozognak, és nagyon fontos, hogy azokat a problémákat és azokat a megközelítési módokat, amelyekkel meg lehet oldani ezeket az itteni, illetve Kárpát-medencei és magyar problémákat, azokat bevigyék a köztudatba, és ennek a legjobb, az egyik legjobb lehetősége az, hogy a fiatalok, akik egymással egyébként is beszélnek és jóban vannak, és két perc alatt mindenki lájkol mindenkit a Facebookon és hatalmas hálók jönnek létre akár órákon belül, ők már a következő generáció, akiknek nem lesznek olyan problémáik, amivel mi küzdünk, hogy azt sem tudják, hogy milyen problémái vannak a határon túli magyarságnak. Ez különösen fontos, és ezt, ha lehet, nem lehet eléggé támogatni és dicsérni, és mi a magunk eszközeivel mindent megteszünk azért, hogy támogassuk az ilyen jellegű európai és mindenféle nemzetközi ifjúsági megjelenést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Látom, hogy a Facebook fontos a Külügyminisztériumnak. *(Derültség.)* Csak azért gondoltam, mert talán itt is beszerelhetnének egy wifit...

Köszönöm szépen a főosztályvezető úr hozzászólását. Az egyik főosztályvezető megvolt, a másik főosztályvezető úrnak, Téglásy Kristófnak adom meg a szót.

TÉGLÁSY KRISTÓF főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium, Ifjúságügyi Főosztály): Köszönöm szépen. Vannak szerencsések a Külügyminisztériumnál, nálunk a Facebook le van tiltva a rendszerről. *(Derültség.)* De ez legyen a mi bajunk.

Két dolgot szeretnék csak mondani. Egyrészt a Szociális, Család- és Ifjúságügyért Felelős Államtitkárság és a Nemzeti Erőforrás Minisztérium is azt szeretné elérni - és nagyon örülök neki, ha ez itt hangsúlyt kap -, hogy a fiatalokra ne problémaként tekintsünk, hanem erőforrásként, és én azt gondolom, hogy a vajdasági fiatalok is inkább erőforrásként jelennek meg, mint problémaként.

A másik, ami talán még ennél is fontosabb, hogy mi azt szeretnénk elérni és azon dolgozunk, hogy összmagyar ifjúságban gondolkozzunk, tehát a mi fejünkben, amikor ifjúságpolitikáról beszélünk, nincsenek határon túli fiatalok, nincsenek vajdasági, nincsenek erdélyi és nincsenek felvidéki fiatalok, hanem magyar fiatalok vannak. És azt gondoljuk, hogy összmagyar ifjúságban vagy összmagyar fiatalokban kell gondolkoznunk, és ezt próbáljuk a Magyar Ifjúsági Konferencián keresztül, aminek Saláta Zoli az elnöke, is erősíteni.

Úgyhogy mi azon vagyunk, hogy ne határon túli meg határon inneni, meg ne vajdasági, meg anyaországi, meg felvidéki fiatalokban gondolkozzunk, hanem összmagyar ifjúságban. És azt gondolom, ha a Vajdaságban élő magyar fiatalok is megpróbálnak így gondolkodni saját magukról, akkor sokkal könnyebben fogunk tudni eredményeket együtt elérni. Mi ezen vagyunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Konzul asszony, parancsoljon!

GARA KATALIN konzul (Szabadkai Főkonzulátus): Néhány szóval nagyon röviden szeretnék hozzászólni. Egyrészt örömmel láttam, hallottam azt, hogy milyen széles körre

kiterjed az a program, ami a fiatalok hétköznapjait próbálja könnyíteni, illetve a jövőt előkészíteni. Nagyon jó, hogy elhangzott, hogy főleg az egyetemisták összefognak, és egymást segítve próbálják az új értelmiség, a vajdasági új magyar értelmiség létét megalapozni.

A következőre szeretném csak a figyelmet felhívni. Nyilván mindenki tudja, hogy én a főkonzulátuson dolgozom, hetente több száz magyar állampolgár „születésében” közreműködöm. Ezt azért szeretném csak hangsúlyozni, mert ehhez az is hozzátartozik, hogy útlevelet is fognak kapni. Tehát a szülőföldön maradás itt most hatványozottan fontos lesz, és nemcsak az egyetemisták és a továbbtanulni szándékozók vannak, nagyon sok nem továbbtanulni szándékozó és egészen egyszerű környezetből jövő eljön hozzánk, és úgy tűnik, mintha őket nem szólítanák meg. Tehát hozzájuk nem érnek el a csápok valahogy, vagy legalábbis ez nálunk, Szabadkán így csapódik le.

Talán azt gondolom, hogy itt is van még mit tenni, nyilván, az indulás nyilván jó, fontos, de el kellene érni őket is. Illetve még valami, ami megütötte a fületem, hogy nagyon fontos az, hogy a magyar fiatalok itt a Vajdaságban tudják megfelelő szinten a szerb nyelvet beszélni, hiszen az itteni érvényesüléshez ez fontos, és ugyanúgy az angol nyelv is fontos. Azonban a tapasztalatunk az, hogy a vegyes házasságokban például a magyar fiúk, lányok már a saját gyerekeiket nem tanítják meg magyarul. *(Jelzésre:)* Bólogattok, tehát ez itt egy igenis komoly probléma, tehát valahogy az öntudatnak az erősítése is fontos, és az, hogy a magyar nyelv megtanulása legalább olyan fontos a gyerekeknek, tehát jó lenne, ha az is megjelenne valahol a jövőképből, hogy nemcsak hogy legyenek gyerekek, tehát hogy igen, tessék hazamenni és tenni róla, hogy legyenek gyerekek, hanem ezeket a gyerekeket aztán magyarnak nevelni, vagy szerbnek és magyarnak, ha úgy alakul.

Köszönöm szépen, és további jó munkát kívánok mindenkinek!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fremond Árpád képviselő úr!

FREMOND ÁRPÁD parlamenti képviselő (Vajdasági Magyar Szövetség): Mint a Vajdasági Magyar Szövetség képviselőjeként annyit fűznék hozzá ehhez a történethez, hogy abban az esetben, amennyiben a vajdasági magyar politikum nem támogatja a fiatalokat és nem kezd el a fiatalok problémájával foglalkozni, abban az esetben itt tíz év múlva lehet, hogy lesz itt továbbra is öt délvidéki magyar párt, de sajnos nem lesz már szavazó sem, meg nem lesz kiért tenni itt, a Vajdaságban. Nekünk a VMSZ-en belül az a feladatunk, hogy mindent megtegyünk annak érdekében, hogy a fiatalokat felkaroljuk, és a fiatalok számára lehetőséget biztosítsunk itt, a Délvidéken, a Vajdaságban. Nem véletlen az, hogy a Vajdasági Magyar Szövetségnek fiatal képviselői vannak Belgrádban, ezzel is próbálja jelezni azt, hogy fontosak a fiatalok, fontos az ittmaradás, és fontos, hogy a fiatalok jövőképe itt teremtődjön meg a Délvidéken, itt maradjanak és itt maradjunk még az elkövetkezendő évezredek során is.

Ami a Magyar Nemzeti Tanácsot illeti, tehát a VMSZ ifjúsági fóruma valamikor kezdeményezője volt annak, hogy a Magyar Nemzeti Tanácsban legyen egy ifjúsági bizottság, és valamikor ezt közösen a civil szervezetekkel, a VIFÓ-val, a VaMaDisz-szel a VMSZ ifjúsági fóruma, ha úgy tetszik, közösen harcolta ki azt, hogy a Nemzeti Tanácsban legyen egy ilyen ifjúsági bizottság. Nagyon örülök annak, hogy a civil szervezetek vezetői és civil szervezetek képviselői, ifjúsági civil szervezetek képviselői is tevékenykednek ebben a bizottságban, és hogy az egyik vezetője is tulajdonképpen civil volt, és ifjúsági szervezeti aktivistaként tevékenykedett.

Ami pedig az egyetemisták összefogását és segítését illeti, a magyar kormány, illetve a Magyar Nemzeti Tanács komoly támogatásokat is biztosít most a demonstrátorok számára, ezeknek a fiataloknak az a feladatuk, hogy felkarolják a fiatalokat, a fiatalabbakat, az elsősöket, és bevigyék őket az életbe, és segítsék őket az egyetemi tanulmányaik folyamán.

Nagyon fontos lenne az, hogy minél több fiatal meggyőzzünk arról, hogy itt, Vajdaságban vagy akár Belgrádban, a fővárosban próbáljon meg továbbtanulni, és itt fejezzék be az egyetemet, mert akik elmennek Magyarországra, azok közül nagyon kevesen jönnek vissza. Nekünk az elkövetkező időszakban nagyon sokat kell azon dolgoznunk, hogy a fiataljainkat, az értelmiségünket itt tartsuk, és itt próbálják meg az egyetemet befejezni, és itt próbálják meg a jövőjüket megteremteni.

Úgy gondolom, hogy ez a kezdeményezés példaértékű, és nagy öröm számunkra, hogy önök a Vajdaságba eljöttek, meghallgatták a problémáinkat, és úgy gondolom, hogy ez egy komoly kapcsolat, és egy kapcsolatépítés most kezdődött el, és remélem, hogy az elkövetkező időszakban is együtt tudunk majd működni, és tudjuk egymást segíteni. Nagyon szépen köszönöm, hogy itt voltak, még egyszer.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alapvetően azt gondolom, hogy nemcsak hallgatunk, hanem mindenféleképpen tanultunk is, hiszen sosincs olyan, hogy valaki csak a másikat meghallgatja, és csak tanítani vagy tanulni jön, ez mindenféleképpen közös, hiszen folyamatosan jegyzeteltünk mi is, sőt én itt már skicceket készítettem Kiskunfélegyháza új ifjúsági projektjeiről. *(Derűlttség.)*

Ami fontos talán ezzel kapcsolatosan, hogy ha alapvetően a jelenlevők, a több mint 40 fő a teremben semmit se tanult volna a mai nap egymástól, akkor is közel 150 perc lesz az az idő, amelyben ma egyhuzamban valóban a vajdasági magyar fiatalokról, magyar összfiatalokról beszéltünk, és ritkán adatik meg, azt gondolom, hogy tényleg így kimondottan egyféle szakmaterületről, az ifjúságról beszéljünk. Így biztosan üzenete van ennek a mai napnak.

De azért még ne zárjuk le, hátha van még valakinek kérdése, hozzászólása, akkor a lehetőséget megadjuk. *(Jelzésre:)* Parancsolj, Csíkos János!

CSÍKOS JÁNOS tartományi sportügyi és ifjúsági titkárhelyettes (Vajdasági Magyarok Szövetsége, Sport IFI Titkárság): Köszönöm szépen. Én is nagyon örülök annak, hogy az ifjúsági szervezetek nagyon jól fejlődnek, nagyon sokan, amelyek most itt vannak vezető pozícióban, ifjúsági szervezetekből kerültek ki. De feljöttek azok a kérdések is, hogy mi történik azokkal a magyar fiatalokkal, akik szórványban vannak.

Kimondhatom nyugodtan azt, hogy a vajdasági magyar ifjúsági szervezet felkarolta őket is. Megalakultak a szervezetek. Itt van például, lehet, hogy most haragszik rám, hogy megint szólítom Janovics Marikát. Tehát ő is egy szórványból van. Ő képviseli most az ifjúságot. Ha esetleg tudna egypár szót mondani, hogy milyen módon is működik valójában a vajdasági magyar szórvány, mert nagyon is fontos az, hogy a szórványban lévő fiatalok is, sok információt kapva, benne legyenek azokban a körökben, amelyek által utána feljutnak az egyetemek felé, Újvidék felé.

Én tudom, hogy a mi generációinkból nagyon kevesen tanultak tovább. Itt nagy probléma volt az, amit most is mondunk: a nyelvtudás, mivel mondhatjuk, hogy ilyen szigetek ezek a szórványok, és ott általában a szerb nyelv megtanulása nagyon nagy gond, mivel nem kerülnek ki ebből a környezetből, főleg, ha nem mennek továbbtanulni, megint nem fogják megtanulni a nyelvet. Azelőtt a fiúknak egy nagyon nagy pozitívum volt, hogy elmentek katonának, és ott megtanulták a szerb nyelvet, az államnyelvet, amire szerintem nagyon is szükség van.

És nem az a dolog, hogy magyar gyerekek van, de beíratom a szerb iskolába, mert így jobban fog érvényesülni. Tehát ez egy nagyon rossz gondolkodási mód. Én is, ameddig csak lehetett, magyar nyelven tanultam, tehát befejeztük, akkoriban még 9.-10. volt, utána már 3.-4.; a középiskola szerbül volt, azt szerbül fejeztem be, és utána az egyetemet is szerbül

fejeztem be. Tehát nagyon is lehet érvényesülni olyan módon, hogy magyarul fejezzem be a tanulmányaimat, utána viszont tudjak érvényesülni a saját anyaországomon belül.

Ezért fontos az is, hogy tovább legyen oktattva a szerb nyelv, tehát olyan fiatalok, akik felkerülnek tovább, tanulják meg az ország nyelvét valójában, és érvényesüljenek. És remélem, hogy ezen a módon mind több értelmiségi magyar fiatal kerül fel, és mind több értelmiségi fiatal kerül olyan pozícióba, hogy tudja irányítani a különféle önkormányzatokat, a tartományi pozíciókat, illetve a továbbtanulással a magyar fiatalokat. Esetleg felkérem Marikát, pár szóban vázolja fel, hogy mit is jelent valójában a szórvány, és hogyan lehet fennmaradni!

ELNÖK: Tessék!

JANOVICS MÁRIA (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma, Bácskertes-Kupuszina): Köszönöm a szót. Janovics Mária vagyok. Bácskertes-Kupuszináról érkeztem. A mi szervezetünk, az Ifjúsági Fórum szervezete áprilisban alakult meg. Egyelőre még csak 15-16 tagja van. Ezek közül vannak aktív és passzív tagok. A következő célunk a 2012-es és az azt követő évekre, hogy növeljük a fórum számát, és hogy bekapcsoljuk a minél fiatalabbakat, tőlem is fiatalabbakat, vagyis az egyetemisták számát és részvételét.

Néhány programot szerveztünk április óta. Ezek között voltak olyan képzések, amelyek a kommunikációs képzést segítik elő, vagyis ilyen csapat-összekovácsoló képzések. Ezek a drámapedagógia keretein belül működtek.

Nálunk volt a közgyűlés, aminek nagyon örültünk, hogy aktívan bekapcsolódhattunk a Vajdasági Ifjúsági Fórum munkájába. Nyáron vendégeink voltak három napon át Kocsis Dánielék. Kialakítottuk a magyarországiakkal való első kapcsolatunkat, és tartottunk egy úgynevezett vetítés estét, ahol jelen volt Fremond Árpád, Csíkós János is. Itt a fiataloknak próbáltuk közvetíteni a tapasztalatainkat, hogy hogyan kerültünk mi az Európai Parlamentbe egy hónapra, Brüsszelbe, hogy hogyan kapcsolódhattunk be ezekbe a folyamatokba és aktivitásokba. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászólás? Senkibe nem akarom belefolytani a szót. Amennyiben nincs, akkor Stágel Bence öt apró kérdésére átadjuk a szót. (*Derültség. – Közbeszólás: Egy órában! – Dr. Stágel Bence: Eldöntendő kérdések!*)

Így van, nyilván sok kérdés van. Vannak elbírált kérdések, és természetesen vannak hosszabbak. Mivel tudom, hogy minden kérdésről az, aki azzal foglalkozik, órákat tud beszélni, ezért arra biztatok mindenkit, hogy röviden válaszoljunk ezekre a kérdésekre, mert Bence, ahogy említettem, szinte majdnem minden előadóhoz tett fel egy rövid kérdést. Akkor talán Saláta Zolihoz szólt az első kérdés.

SALÁTA ZOLTÁN elnök (Vajdasági Magyar Diákszövetség, Magyar Nemzeti Tanács Ifjúsági Bizottsága): Köszönöm szépen a szót. Itt Krisztiánnal konzultáltunk, azt mondta, hogy: az „igen, nem, talán” elég rövid válaszok lehetnek (*Derültség.*), de azért megpróbálom tényleg rövidre fogni.

A nemzeti ifjúsági stratégiával kapcsolatban, tehát az első kérdés, hogy van már egy nemzeti ifjúsági stratégiánk, és van egy előzménye, ami egy előző vajdasági tartományi stratégia. Ezek általánosságban mind az összvajdasági, vagy az össz-szerbiai ifjúságot érintik. Lényegében az elkészülte következtében, utána vagy közben, tehát inkább a szerb nemzetiségű fiatalokat célozta meg.

És onnantól kezdve, hogy a vajdasági magyarságnak a kulturális törvényen keresztül, tehát a jogán keresztül a Magyar Nemzeti Tanács megalakult, akkor a Magyar Nemzeti Tanács, mint egy kisebbségi önkormányzat, egy házon belüli, tehát egy kisebbségi

önkormányzaton belüli stratégiát akart létrehozni, vagyis szeretne és akar létrehozni, hogy az ifjúsági bizottságot kulturális keretek között, tehát a nemzeti kulturális keretek között hogyan tudják támogatni. Itt egy ilyen közösségi összefogást akar ez a stratégia tükrözni, egyrészt úgy a politikum, mint a szakmai háttér között. Ez volt alapjában a szüksége.

Az anyagi források. Amiket itt vázoltam az előadásomban, azok nem rövid távúak, és nem kis befektetéseket igényelnek. Ezek igazán költséges tervek és elképzelések, és a későbbiek folyamán még szerteágazóbbak és egyre erősödőbbek lesznek. Ezekben pedig ott láttuk ezt, amit már az előadásom végén is prezentáltam, hogy egyrészt vannak úgymond önkormányzati források - tehát hogyha a belföldi forrásokat nézzük -, alapítványi, pályázati források, vannak tartományi források kisebbségi szintre. Tehát valahol a kisebbséget érintő belföldi forrásoknak a strukturális leosztásáról van szó, tehát hogy a stratégiai tervezetben az bizonyos, ifjúságot érintő százalékot vagy részarányt fog jelenteni a közeljövőben, egy hosszabb konzultáció folyamán. Ezek már a stratégia megvalósításának a részletei lesznek, ahol úgy a döntéshozókat és a támogatást igénylőket, vagy az igényeket, amelyek megjelennek, tudjuk közös nevezőre hozni a stratégián belül.

És ugyanez vonatkozik a nemzetközi szintekre is, merthogy az anyaországi forrásoknál is közös megegyezéseket, közös prioritásokat kell felállítani, nemcsak az ifjúság részéről, ebben gazdasági, nemzetmegtartó programok is vannak, ahol az ifjúság is meg kell, hogy jelenjen. Tehát ezek a források.

És nem zárjuk ki a nemzetközi forrásokból még az európai uniós forrásokat, az azokra való felkészülést, tehát hogy a fiatal szervezeteket, meg az intézményrendszereinket arra készítjük fel, hogy minél erősebben, minél szakmaibban, szakmai szinten minél minőségibben és magasabb szinten tudjuk az európai uniós forrásokat úgy lekanalizálni a Vajdaságba, hogy a vajdasági magyarságot érintően tudjunk úgymond pozícióba kerülni ebből a támogatáspolitikából. *(Dr. Stágel Bence: Megkaptam a választ! Köszönöm. – Derültség.)* Mindenre?

Még egy gondolatot Sira Magdolna képviselő asszony felé. Tehát nem jutottunk el ebben a 10 percben odáig, hogy a nemzetközi kapcsolataink vagy az anyaországi kapcsolataink. Lehet, hogy ez egy külön ülés tudna lenni, ugyanis itt az elmúlt évtizedben nagyon sok együttműködés alakult ki.

Téglásy Kristóf főosztályvezető úr már megemlítette a Magyar Ifjúsági Konferenciát, amely az összmagyar ifjúsági fórum, amit a magyar kormány létrehozott. Tehát, csak hogy megemlítsen, itt 10 régió közel 60 tagszervezete, a magyarországi régió közel 20 résztvevővel, 20 képviselővel van jelen.

Ezek mellett vannak kistérségi együttműködések is, amelyek kialakultak a Vajdaságban. Néhány szervezet már említett is olyan együttműködések, mint például a magyarországi szervezetekkel nekünk egy egész euróregiói együttműködésünk is kialakult a diákszervezeten keresztül is, több képviselővel. Például nagyon kiemelkedő példája az, hogy a civil szervezetek kapcsán a Duna-Körös-Maros-Tisza Euróregió Ifjúsági Szövetségén belül nemcsak az ifjúsági szervezeteket tudtuk egy asztalhoz ültetni, hanem úgymond az intézményeket is Magyarországon, mint például a Mobilitást és a tartományi ifjúsági titkárságot annak idején, tehát egy katalizátor szerepet is el tudtunk játszani.

Ugyanígy ebben a szerepkörben, tehát az ifjúsági képviselő kapcsán a belgrádi ifjúsági minisztérium államtitkár-helyettesét összehoztuk a magyarországi Mobilitás igazgatójával abban az időben. Tehát valóban ezek voltak azok a kategóriák, ahol szintén katalizátor szerepként az ifjúsági szervezetek egy asztalhoz tudtak ültetni szervezeteket, és komoly együttműködések és megállapodásokat is tudtak kötni ezáltal.

Úgyhogy ezen dolgozunk, ebben van a nemzetmegtartó erőnk, szerintem. És ahogy Téglásy Kristóf is mondta, tehát egy nemzetben gondolkodunk, és itt a fizikai határokat eltüntettük, mi a saját hazánkban magyarokként fogunk élni és magyarként fogunk

megmaradni, nem az lesz a céljuk ezeknek az embereknek szerintem, akik ezt az ifjúsági réteget képezik, hogy arra készítsük a fiatalokat, hogy Budapestre menjenek, hanem hogy itt éljenek, magyarként, de ismerve ezeket az erőviszonyokat, ezeket a helyzeteket, kulturális és egyéb helyzeteket, és ebben mi a sokoldalúságunkat szeretnénk megmutatni, hogy a többségi nemzet minket büszkén vállaljon, a többségi nemzet minket elfogadjon, még ha sokszor nehéz politikailag is, meg egyéb érdekellentétek miatt, de hogy mi itt születünk, és itt is szeretnénk maradni, mert ez a hazánk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Végszónak is jó lenne, de vannak még kérdések...
(Derültség.) Emese!

RICZ EMESE elnök (Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fóruma): A képviselő asszony megjegyzésére reflektálva elmondhatom azt, hogy a Vajdasági Magyar Szövetség ifjúsági fórumának vannak gyümölcsöző és működőképes kapcsolatai, és nagy örömünkre szolgál, hogy mindkét partnerszervezetünk elnöke itt van körünkben, és elmondhatom azt, hogy nekünk vannak közös projektjeink úgy a Fidelitasszal, mint az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetséggel. Tehát éves programjaink vannak, és gyakran látogatjuk egymás programjait, és bízom benne, hogy ez az együttműködés a továbbiakban még gyümölcsözőbbé válik, és hosszú távon működőképes lesz.

Stágel Bence képviselő úr kérdésére válaszolva azt kell mondjam, hogy nálunk sem más a helyzet, tehát itt is a felsőoktatási intézmények apolitikusak, de nem véletlenül működik a civil szféra és a politikai ifjúsági szervezetek is saját profillal. Tehát akkor, amikor mi azon törekvésünkről beszélünk, hogy szeretnénk minél több fiatalt bevonni, akkor nem feltétlenül abban gondolkodunk, hogy egy szegmentált csoportot szólítsunk meg, az egyetemisták csoportját, sokkal fontosabb az, hogy mobilizáljuk a vajdasági magyar fiatalokat, és globális üzeneteket megfogalmazva próbáljunk olyan fórumokat teremteni, első körben saját szervezésben és saját programokról beszélünk, amelyek során megszólíthatjuk őket.

Ilyen például a januárban induló „Közéleti kávéház” programsorozatunk. Azt tervezzük, hogy e programsorozat keretén belül politikusokat és közéleti szereplőket fogunk invitálni, és ebben a sorozatban szeretnénk egy kicsit közelebb hozni a politikát és a közéletet. Első körben ilyen programokban gondolkodunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Juhász Bálint!

JUHÁSZ BÁLINT polgármesteri tanácsadó (Kishegyes): Hallgatva a képviselő úr szavait, azt tudom mondani, hogy a foglalkozás elérte célját. Boncolgatjuk a kérdéseket a jelen levő képviselőkkel este is, igazán azt szeretném kiemelni, hogy észrevettétek azt a dolgot, hogy igazából ugyanazok a problémák foglalkoztatnak bennünket, és életszerű kérdésekkel foglalkozunk, ez egy nagyon fontos dolog, amit ti magatok is észlelteket, hogy ide a Vajdaságban el lehet és el is kell jönni. És az lenne igazából a jó, ha az anyaországból minél több fiatal látogatna el, például az ifjúsági iroda szervezésében számos bordányi, szegedi fiatal ellátogatott, és látta, hogy mi a valós helyzet itt. Erre bátorítlak benneteket, hogy az üzenetet adjátok át.

A tömbmagyar, illetve szórvány kérdése - igazából ez nem az én asztalom, de nyilván amikor valaki politikával kezd foglalkozni, akkor azt mondják neki, hogy mindenre tudni kell a választ, úgyhogy persze, hogy tudunk válaszolni. A mi stratégiánk egy önkormányzat területére vonatkozik, és ismerve a nemzetiségek kérdését és felismerve, Magyarországon igazából egységnek kezelik a fiatalokat, és pont ezért ugyanígy működik a minisztérium, az állami stratégia is, pont ezért van szükség arra, hogy a vajdasági magyar ifjúsági stratégia létezzen, hiszen vannak olyan specifikus érdekek, specifikus problémák, amelyeket

egyszerűen nem tudnak érvényt kapni egy állami stratégiában. És azt gondolom, hogy ebben a vajdasági magyar stratégiának akad szerepe, a tömbmagyar, illetve a szórvány kérdését tekintve, de azt sem szeretném én személyesen, hogy a szórványt teljesen külön kezeljük, illetve őket ilyen csodabogárként kezelje a stratégia; ők is körülbelül ugyanazokkal a problémákkal, csak sajnos más, specifikusabb körülmények között, de találkoznak. Vannak specifikus igényeik, ezt észre kell venni, és gondolom, ez szerepet kap majd ebben a stratégiában, de nem az önkormányzati stratégiának az asztala ez a kérdés.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És akkor Sándor István következik.

SÁNDOR ISTVÁN koordinátor (Kishegyesi Ifjúsági Iroda): A kérdést úgy szűrtem le, hogy motiváció a gyakorlatban, illetve számonkérhetőség a szervezeteknél. Igazándiból két dolgot emelnék ki - viszont azt is látom, hogy egy-egy szolgáltatás, más-más munka másfajta számonkérhetőséget, illetve másfajta motivációt igényel. Igazándiból arról tudok beszélni, ahogy mi ezt alkalmazzuk a hétköznapokban. Mi együtt próbálunk élni vagy együtt élünk a fiatalokkal. Amikor volt egy önkéntes megmozdulás, Bálint és jómagam is személyesen ott voltunk. Nem az volt, hogy jött egy ötletünk, hogy na, ezt csináljátok meg, itt önkénteskedjétek ebben meg ebben a témakörben. Nem. Igyekeztünk, hogy ők találják meg azt, hogy ez legyen az ötletük, ők ezt megcsinálnák, és mi segítünk nemcsak a pénzszerzésben, hanem odaállunk, a fizikai megvalósításban is ott vagyunk, valamint az újságban, illetve a médiában, akár itt is, bemutatjuk ezeket a fiatalokat. Szóval ezt a projektet nem úgy mondjuk, hogy volt ezer euró, ez meg ez lett belőle, hanem elmondjuk, hogy kik voltak azok a fiatalok, milyen törekvéseik voltak, az ötlet tőlük indult, magukénak érzik így a dolgot.

Az a fontos, hogy magukénak érezzék, hogy tőlük származik, és a közösség fenntartása érdekében ez a későbbiekben hasznos.

Végezetül még egy háttéreszme, egy idézet jutott eszembe, amit még Wass Albert mondott, hogy nem az számít, ki mennyi pénzt hoz az országba, hanem az számít, hogy ki mennyi szépet és jót tud cselekedni az adott közösség, a magyar közösség érdekében. Talán ennek az eszmének ott kell lenni minden egyes munkában, akár önkéntesség, akár politika; legyen ott a háttérben, akkor nem kell nagyobb motiváció. *(Taps.)*

Elnöki zárszó

ELNÖK: Köszönöm szépen. Már csak az elhalkulás hangjai jönnek ki belőlem, lezárva a mai ülést, tisztelettel köszönöm a fiataloknak, hogy itt vannak, a régebb óta fiataloknak is köszönöm, hogy jelen vannak, hiszen azt gondolom, a fiataloknak mondom, hogy tartsátok számon azokat a régebb óta fiatal politikusokat, akik szánnak arra, ha kell, 150 percet is, hogy a vajdasági magyar ifjúságpolitikával foglalkozzanak. Nem sokan vannak. Van még üres hely.

Ezek az emberek itt vannak, rászánták az időt, jelzem, figyeltem őket, nem telefonnal babráltak és nem mást csináltak, figyeltek, tényleg, komolyan, a szemüket láttam, láttam az elnök úrnak rendszeresen a bólogatását, megerősítését. Azokra az emberekre, akik itt vannak, számíthatok. Ez nagyon fontos. Sokszor az ember azt érzi, hogy küzd mindennel szemben, és végig akarja csinálni a dolgokat, 85-ször pattan le a plafonról vagy a falról, de végigcsináljuk. Látjátok, hogy vannak, akik mellettetek vannak, és köszönöm még egyszer, hogy jelen vannak a hölgyek és urak a mai napon, és még egyszer a fiataloknak is köszönöm.

Köszönöm a meghívást, Zoltán, Emese és Róbert, az uraknak, hölgyeknek, fiataloknak, hogy itt lehettünk. Bízom abban, hogy nem múlt el nyomtalanul ez a mai nap, és hiszem azt, hogy azok a hidak, amelyek már felépültek, amelyek kezdenek kiépülni, azok megerősödnek, és lesz még sok-sok híd a nemlétező határon át.

Köszönöm szépen a mai ülést mindenkinek. *(Taps.)* Szeretnénk még egy csoportképet csináltatni, megköszönnénk, ha idefáradna mindenki, és akkor talán látszik a háttér is.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 28 perc.)

Kapus Krisztián
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Dani Judit